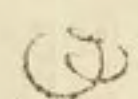

BÁO-QUÁN

N° 150
Rue Lagrandière
SAIGON

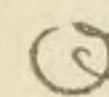
Directeur :
Đào-trình-Nhật

DEPOT LÉgal
INDOCHINE
N° AM 606

mai

tuần báo ra thứ bảy

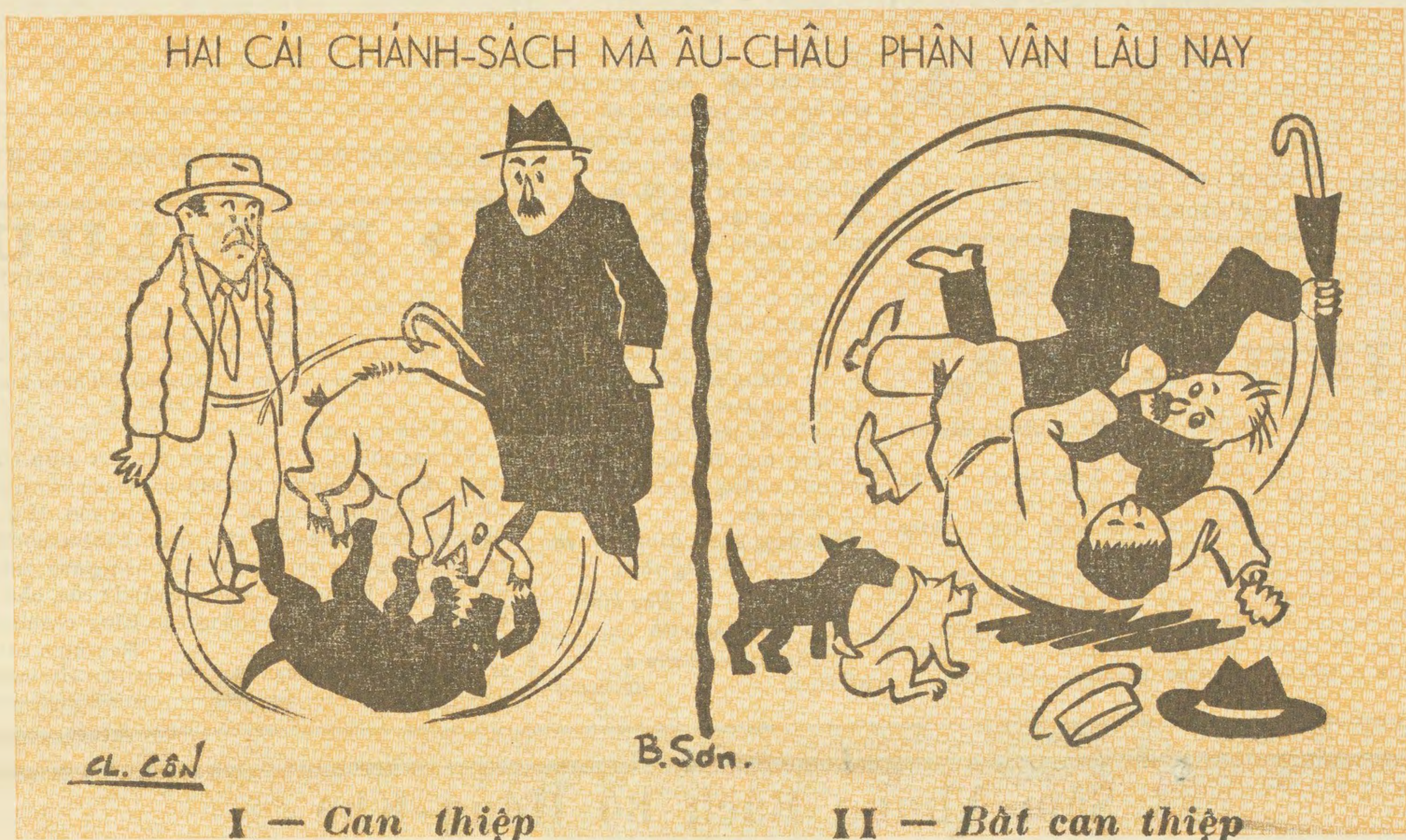
GIÁ MỖI

1 năm.....	7 \$ 00
6 tháng.....	3 60
3 tháng.....	1 80
1 tháng.....	0 60

Abonnement administratif :
10 \$ 00 par an

SAMEDI 23 JUILLET 1938 — N° 45 — 20 TRUONG, MOI SO 0 \$ 15

NGA-NHỰT ĐÁNH NHAY

SỰ BÍ MẬT CỦA 1 NGU'ỒI GÁI HOÁ RA TRAI

Cô Lê-thị-Ẩn xuất-dương

MỘT TRAI BOMB GIẾT CHẾT 4400 NGU'ỒI

VĂN-MINH CÁCH-MẠNG

7 \$ 37 mà có 3 quyển sách hay là cái may trúng 50 muôn

Thuốc nước chế Sâm-nhung cũng chế thượng-phẩm. Để trung lịch khi, bổ thận tráng dương, sự công hiệu thuốc này lẽ không xiết. Nội tên lại, ai muốn hạnh phúc, muốn gia đình yên vợ, thì đừng quên trong nhà có một chai thuốc MẠNH, pha với nước lít rượu hay thuốc chín, mùi rất thơm tho dù dùng để uống, dùng liều nào cũng được, uống nhiều càng tốt mau thấy khỏe khoắn, lại ngăn trừ diệt các chứng bệnh. Già, trẻ, đàn bà có thai, không thai hoặc sau khi sinh sản nên dùng thuốc MẠNH càng mau thấy công hiệu. Thuốc MẠNH là một vị thuốc đại bổ khí huyết, rất cần ích cho tất cả mọi người.

BINH LAO

A Monsieur
H. H. A. AMIL
PROFESSEUR
N° 164 rue Mac-Mahon. — SAIGON

Kính ông,

Tôi xin công nhận rằng :

Monsieur professeur H. H. A.AMIL 164
rue Mac-Malon Saigon, là ông thầy coi tay
màu nhiệm giới hạng nhất, nói đâu có đó,
chăng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ
khô tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông dắt đường
chỉ lối, đến gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cho hết thầy chị em
được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ
ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM
MYTHO

Xin thú thật cùng ông rằng xưa nay việc coi trường số, vẫn biết việc ấy là môn khoa-học, song tôi coi ít có người chịu nghiên cứu cho đáo để, mà xem được trường tận. Phần nhiều có những người nói dối gạt lấy tiền mà thôi.

Nhơn dịp tôi đi Saigon, lại gặp người bạn của tôi, nói ông xem tướng số đại tài, trăm chuyện không sai một. Nên tôi có đến ông xem suốt cả đời tôi, nhưng lúc ấy tôi chẳng để ý đến. Chẳng ngờ đến ngày nay tôi mới biết những lời tiên tri của ông không sai.

Thật đáng khen, đáng kính sự mầu nhiệm của ông nhiều.

Nay kính
LÊ-THĂNG-HÀ
Ancien secrétaire à
CAN-ĐUỐC (CHOLON)

BIẾT BAO NHIÊU NGƯỜI VÌ KHÔNG THẠO
PHÁP-LUẬT MÀ BỊ TÁN GIA BẠI SẢN ?

Từ nay, sẽ không còn có những điều đáng tiếc ấy nếu mỗi lần có việc gì có dính
đáp đến pháp-luật, mỗi người không thạo đều đến cố-vấn nơi :

Cabinet d'affaires PHAN-VAN-THIỆT
43, rue Aviateur Garros - SAIGON
PHÒNG-VĂN BIÊN-SỬ PHAN-VĂN-THIỆT CHUYÊN LO :

Chỉ về về pháp-luật, hình, họ, thương mại và lao-động. Chỉ về về luật cai trị (lang, tổng). Làm đơn, trạng đủ thứ để kêu nài về mọi việc. Làm lý-đoán biên hộ trong những việc thưa kiện không có mướn trạng-sư. Làm văn-tự về các thứ khế ước, giao kèo. Chỉ về về việc gia-đình : cha con, vợ chồng, anh em, gia tài, tương phần, di sản v.v. Mướn trạng-sư cầm đầu khi cần mà không lấy huê hồng.

Lo lắng tận tình — Giữ sự kín nhiệm cách tuyệt đối

Chữ-nhiệm : PHAN-VĂN-THIỆT
CỦ-NHƠN-LUẬT

Tốt nghiệp Cao Đẳng Thương Mãi Pháp Quốc
Lúc-giã sách "Luật Hộ Nam-kỳ, "Ấn Tòa Hộ"
"Việc Làng Tổng", "Luật Lao-Động" v.v. đã
được vô số lời khen tặng của thượng lưu Pháp Nam.

N.B. — Mỗi lần hỏi về pháp-luật một việc chỉ tốn 5 đồng. Nếu có làm đơn, trạng, lý đoán, vãn tự thì tính công riêng từ 15 đồng tới 100 đồng. Có lần việc mới tính ra, không làm được mà cũng không hề gạt gẫm thân chủ. Ở xa xin viết thư nói rõ ràng và với số tiền báo mandat.

◆ PHU-LUU ◆
PHAM-VĂN-VIÊN (PROPRIÉTAIRE)

Hàng chế tạo quốc k ếu hiệu Phù-Lưu-Dại-lý giấy tân thời
Hanoi và bộp dầm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ
hàng tạp hóa Bắc-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Lào
Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tỉnh
BÁN SỈ BÀN LẺ

Thưa quý ngài,

Vi lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bồn tiệm đứng vững trên đường thương-mãi trong bấy nhiêu lâu, bồn tiệm rất cảm ơn, nay bồn tiệm xin báo cáo để quý thân chủ đăng rõ là bồn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vạy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bồn tiệm ở tại Cần-thơ hay viết thơ thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

23, Boulevard Gallieni -:- CANTHO 106 et 111, Rue Lagrandière -:- SAIGON

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sành, bồ đề, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bổ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuộc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tĩnh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh nhạt trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tĩnh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1 p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p.25.

Thuộc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuộc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm dềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đầu đầu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG - KHÉ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sấu đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình Y-Dược » và « Hóa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký dấu hiệu Phật 12 tay.

* **Đại-lý tại Nam-kỳ.** — SAIGON : Đúc-Thắng 143 Albert 1er Dakao; BÊNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái; SOC-TRĂNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO : Mông-Hoa; CẦN-THƠ : Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quán.

NGA-NHƯT DÁNH NHAU

CÓ lẽ bà con chúng ta là một dân-tộc duy nhất trong thế-giới này, hồn-thân thì ưa mỗi chuyện êm thấm hòa-bình cho đến đời quá sức yếu tánh mềm, nhưng với thiên hạ thì mình lại thích xem họ chiến-tranh đâm chém lẫn nhau.

Chuyện Tây-ban-nha và chiến sự Trung-Nhật lâu nay cần như cơm bữa và không khi cho sự kiện-văn của mình. Hiện nay chúng ta đang quan tâm chú ý về việc Nhật Nga tất phải đánh nhau phen này. Chúng ta trông mong được thấy hai con cạp cắn nhau cho mình xem chơi, mới có những cái cảm giác ghê gớm, hồi hộp, chứ Trung-Nhật chiến-sự bấy lâu hai đảng mạnh yếu chênh lệch nhau, thành ra không có mấy trận đại-chiến mà xem cho khoái. Ấy là câu chuyện bà con ta đang bàn nói nhiệt liệt, đi đâu cũng nghe.

Kể ra, tình hình Nga-Nhật mười ngày nay nghiêm trọng thật.

Nguyên do, như ai nấy đã biết, chỉ vì Nga tranh chiếm một khu đất ở biên-cương Mãn-châu. Gần đây Nga đem binh lực qua Hải-sâm-uy thêm nhiều, tin này nói 10 muốn, tin kia nói 15 muốn. Mặc dầu có núi làm vách, sông làm ranh, bờ cõi Nga Mãn vẫn còn lăm chổ rắc rối, không phân minh, đến đời ai nhận đất mình cũng được. Tức như Trường-cao-Phượng (Chang-Ku-Feng) ở phía đông-nam tỉnh Kiết-Lâm, Nga nhìn nhận là đất Nga, cho nên hôm rồi phái binh tràn qua chiếm cứ và xây đắp quán-sự phòng-ngữ hẳn hoi. Lấn đất của Mãn-châu, không khác gì lấn đất của Nhật-bổn. Tuy Nhật Mãn kháng nghị và yêu cầu Nga bình phải lui về, nhưng Nga bình chẳng những không lui, lại còn mỗi ngày tràn tới thêm nữa, muốn chiếm hết cả địa-phương Trường Cao-Phượng là khác.

Đã vậy mà hai người đại-biên của quân-bộ Nhật sai đem tờ kháng-nghị đi qua biên-giới rồi biệt luôn không thấy trở về. Có lẽ họ đã bị Nga bắt tù hay là giết chết cũng nên. Dư-luận Nhật sôi nổi xao xuyến. Nhật hăm nếu như hai người đó bị Nga giết hay ở tù thì binh Nhật lấy cách hành-dộng trực-tiếp để đối-phó, nghĩa là binh Nhật sẽ công-kích binh Nga đang ở phía sau núi. Hội-đồng quân-sự Nhật cũng nhận là tình hình này rất quan trọng. Nhưng phía Nhật đã dự bị binh-lực gì chưa thì

chưa nghe, còn phía Nga thì điều-động nhiều đội-binh cơ-giới, chờ nhiều quân lính tới biên-cương và đặt những súng lớn trên núi, xem ra có vẻ dự bị chiến-tranh một cách quyết liệt.

Từ đó đi tới chỗ tối-hậu-thor rồi thì động-viên, tuyên-chiến, chẳng có bao xa. Tấn thảm-kịch 1905 có thể tái-diễn trong sớm tối.

Song chúng tôi thiết tưởng giữa hai nước Nhật Nga, lần xung-đột này cũng như nhiều lần xung-đột trước đây, rốt cuộc họ tìm cách hòa-bình giải-quyết với nhau, vì bên nào cũng muốn tránh sự lấy binh nhưng tương-kiến, Nga vậy mà Nhật cũng vậy.

KHÔNG phải họ thương yêu hay sợ hãi nhau gì đâu, nhưng đánh nhau lúc khác họa là, chờ lúc này thì hình như bên nào cũng có những lẽ ràng buộc ngăn trở.

Trên đời còn ai là thâm thù của Nga cho bằng Nhật. Cái dân-tộc cường-đại ở Bắc Âu không khi nào quên được cái nhục bại trận năm 1904-05. Trải ba mươi ba năm nay, từ chế-độ nọ qua chế-độ kia, Nga vẫn đầm đẫm cái chí chí báo-phụ. Huống chi gần đây Nhật lại làm như khúc gỗ nằm chặn ngang đường, không cho bánh xe Đông-tấn của Nga được quay tròn lướt tới, Nga càng căm tức lắm. Nào là phải nhường thiết-lộ Trung-đông và mất hết lợi-quyền thế lực ở Bắc-Mãn; nào là bị Nhật ngăn đón ở Nội-Mông là cửa ngõ cộng-sân tràn lấn qua Đông-phương. Đến nay Nhật lại nhập với Đức Ý thành Nga bình chẳng những không lui, lại còn mỗi ngày tràn tới thêm nữa, muốn chiếm hết cả địa-phương Trường Cao-Phượng là khác.

Nào phải Nga là nước hèn yếu gì sao! Có binh lực nhiều như thế, có không-quân mạnh như thế, giới hiện nay, Nga muốn đánh Nhật để phục thù tuyết hận không phải là việc khó. Về thực lực chiến-đấu ai cũng nhìn biết Nga có dư sức đánh bại Nhật được, nhưng nếu Nga chưa có thể ra tay bây giờ, chỉ vì thời-cơ không tiện.

Một mặt ở bên trong, Nga còn đang có cái kế-hoạch xây nền kinh-tế mới và có cái nội-tinh bối rối không yên.

T.V.

Coi qua trang 5

HITLER nói với cô MARIANNE — Cô bỏ thằng tướng này đi thì tôi mới vui lòng làm thân với cô

— Trường nào dạy trẻ có nết na và mau tấn tới?
— Chúng tôi xin giới thiệu trường ĐÀO-THAO-VỸ 32-34, đường Garros, sau chợ mới.

Chuyên Thiêm

CÔ LÊ-THI-ẤN XUẤT-DƯƠNG

TÔI đã xem hết những bài kỹ-thuật phê-bình cuộc tranh bày tranh Tàu của cô Lê-thi-ẤN ở nhà hát tây hôm tuần rồi.

Cô nhiên là ai cũng phải khen. Sự khen đều do chơn-tình và đúng với thật-tế, chứ không phải do một cái nhũ-ý mà người ta gọi là « Ninh-dâm ».

Một người thiếu-phụ có tài-bộ, có hoa-tay, có mỹ-nghệ đến đời học vẽ tranh Tàu chưa đầy một năm mà đã sản-xuất được những tác-phẩm như thế, không khen sao được? Ông bạn Thiệu-sơn nói phải: Lắm chủ đàn ông thử học 5 năm 10 năm xem đã phóng bút vẽ nên những nét tài tình như vậy chưa?

Có người thật thà ngay thẳng như ông Thiệu-sơn, ngoài hững lời tán tụng tất nhiên không quên nói trực rằng tác phẩm cô Lê chỉ mới là sự thành-công do nơi phóng theo cổ-họa chứ chưa phải trực-tiếp với thiên nhiên.

Th' là phê bình, tán dương, trách-thiện, khuyến khích, về mặt nào người ta cũng có bày tỏ ý-kiến đủ hết.

Nhưng chúng tôi thấy một ý-kiến còn thiếu — nó lại chính là một sự thiệt — chưa thấy ai nghĩ đến.

Nó đây.
Cô Lê-thi-ẤN chẳng những là một người trong hàng phụ-nữ Việt-nam trước như, mà chính

là một người Việt-nam trước như trong lịch-sử đã lưu-ý và thành-công nhiều ít về lối vẽ tranh Tàu.

Cùng không phải tôi « ninh-dâm » mà nói vậy đâu. Chính là sự thiệt. Trải bốn ngàn năm học theo văn-hóa Tàu, từ văn-lự, khoa-cử, phong-tục, lễ-nghĩa, nghệ-thuật, thử gì mình cũng bắt chước Tàu. Chỉ duy có lối vẽ của Tàu là không nọ.

Các ông thử mở cái tủ dĩ-vãng ra lục-lạo mà xem: có thiếu gì văn-chương thi-phủ của ông bà mình làm ra, cũng hay thần-tình như Tàu, nhưng có thấy để lại một bức tranh Tàu nào của tiền-nhơn mình vẽ không?

Các cụ mình xưa chỉ lo học từ-chương khoa cử chứ có ai thiết gì đến nghệ-thuật hội-họa.

« Văn-chương phú lục đã xong rồi,
« Thừa giấy làm gì chẳng vẽ voi!

Hai câu của Trương-Quỳnh đó đủ tỏ ra tiền-nhơn mình có thừa giấy làm vẽ, mà ở về cũng chỉ vẽ voi thôi, nào ai chịu học vẽ cho được có những nét bút tài hoa tinh tú và có những cái tên mỹ-miền như « Phóng độc thu nguyên » hay « Đan-sơn bạch-phụng » kia

Đến nay bà con mình bắt đầu

Cùng chư-vị độc-giã Cao-miền

ĐÁNG lý M. Nguyễn-đức-Kính lên thăm viếng chư-vị trong tháng này nhưng vì còn mắc việc khác chưa tiện đi. Bởi vậy hồn-bảo cậy M. NGUYỄN-VĂN-TIẾN là bạn thân của M. Kính đi viếng chư-vị ở Nam-vang và khắp Cao-miền để cổ-động và thâu tiền dùm hồn-bảo.

Một năm mới có một vài dịp đi Cao-miền, vì đường xá xa-xuôi, công phu lao khổ, vậy xin chư-vị sẵn lòng giúp cho M. Nguyễn-văn-Tiến được mỹ-mãn công việc cũng như là giúp M. Kính vậy. Trân trọng. MAI

☺

Cùng các bạn thân ở Cao-miền

Tháng tới, tôi mới có dịp lên viếng thăm các bạn. Nay tôi uỷ thác ông bạn thân của tôi là M. Nguyễn-văn-Tiến đi thay mặt tôi và làm việc cho MAI, xin các bạn chiếu cố như vẫn chiếu cố tôi vậy. Đa tạ.

NGUYỄN-ĐỨC-KÍNH

ham chuộng mỹ-thuật hội họa, thì cũng đua nhau học lối vẽ tây-phương, không ai có cái sáng-kiến và dụng công học vẽ tranh Tàu như cô Lê-thi-ẤN vậy.

Nếu in tức của chúng tôi nghe không lầm, thì một vài tháng nữa cô Lê sẽ đi triển-lãm ở nhiều danh-đó phương Đông, như Xiêm-la, Miến-điền, Nam-dương, Phi-luật-tân. Chúng tôi cũng bắt nhớ lại bốn câu thi mà cô dùng kết-luận bài « Đợi Nội-tướng » đăng trong số « Phụ-nữ Nam-kỳ » của báo này ra hồi tết:

« Chơng như mây mùa thu
« Thiếp như khói trong lò.
« Cao thấp tuy có khác,
« Một thã cũng tuyệt mù.

Cái tài nội-tướng của cô ra sao và hiện-thời có có chỗ để thi-thố tài ấy hay không, chúng tôi không biết, chứ có đang làm khói định thã tuyệt-mù thì quả nó đang tuyệt mù thật tình.

M.

Kỳ tới

✱ Thơ, Rượu của Trọng-Miền.
✱ Luật-pháp xứ này có nhiều chỗ bất công.

Ấy là chuyện trạng-sư Giaccobi nói với phóng-viên « MAI »

✱ Cách thức thừa kiện về việc họ (bài thứ 3)

Phan-v-Thiết.

✱ Nguyễn-văn bức thơ của Tướng-giới-Thạch gửi cho Quốc-dân Nhật

▼...▼...

Lương-y Huỳnh-quốc-Nhơn ở 81 đường Avenue de l'Inspection Giadinh, một vị lương-y rất tinh thông Hán học, đã hơn hai mươi năm nghiên cứu về y-học. Gần đây ông mới phát minh ba phương thuốc, ai dùng cũng đều công nhận là vô song.

1) PHẾ-CUU-TINH, chuyên chữa bệnh ho phong, ho gió, ho lao, ho sưng phổi, ho ra huyết. Ve nhỏ 0p.45. Ve lớn 1p.50

2) TAM TẠNG HOÀN, một phương thuốc để bồi bổ tính thần hiệu nghiệm như thần. 1p.20.

3) NGŨ TẠNG HOÀN, trị hạch đàm, ung độc, mạch lương, bệnh trĩ. Mỗi hộp 3 hoàn. 0p.50

Quý ngài đã thầy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu «ME CON» 1 ve 0p. 60 trị đau lưng, mỗi mết, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bô-Đào-Tiên chỉ khải lộ

Công hiệu linh-nghiệm thể nào?

Thì thứ thuốc

hiệu «ME CON» 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHÚC-ĐĂNG
130, rue de Paris—Cholon
Téléphone N° 30. 383

Cần thầy giáo

Chúng tôi muốn rước một ông giáo có bằng-cấp thành-chung (D.E.P.S.) (đã có dạy qua ở các trường công hay tư rồi càng tốt) để dạy pháp-văn và toán-pháp trong mấy tháng nghỉ hè.

Xin hồi hay viết thư lại:

M. ĐÀO-THAO-VY

32-34 Aviateur Garros hay
96, Mac Mahon - SAIGON

MỘT MÓN THUỐC TIỀN

AI HO?

mà uống thuốc mà
cũng không hiệu nghiệm,
không dứt tuyệt, thì nên
uống thuốc của

GIA - BƯU - ĐƯƠNG
N° 90, Tổng đốc Phương
CHỢ LỚN

Có thuốc ho rất thần-
hiệu. Bất cứ đàm bà, con
nít, ho gió, ho đàm, hoặc
lâu hoặc mau, uống thuốc
nước này hết bệnh liền.

• Người đang mạnh uống
thuốc này cũng bổ tính
thần khoẻ khoắn.

Nên noi... Nên nghe...

NAM-kỳ ta năm nay lại mất mùa từ tung. Nhiều hạt bị cái dư-họa nước lụt năm ngoái mà năm nay lúa bị «tiêm» phá hư gần hết.

Thường năm trúng mùa giàu có như hạt Càn-thơ, năm nay nghe đồn chữ nông-gia nào cũng rên xiết, vì mười phần không thấu hoạch được năm sáu.

Hạt Châu-độc năm nay tưởng nhờ về bắp mà kiếm vài triệu đồng, không dè ông trời độc ác, nhè lúc bắp đã trở hột gần được ăn, ông giáng cho mấy ngày mưa lũ, hư bắp của người ta đến bảy tám phần mười.

Nhiều người tự-tử vì đói. Có nhà, cả hai vợ chồng cùng tự-tử vì thất mùa bắp. Thương hại thay!

L ẽ tự-nhiên, nhà đương-cuộc phải lo cứu vớt nông-dân sao cho.

Chúng tôi muốn nói cứu vớt là giúp tiền cho họ sống còn và mua giống làm mùa khác, mà không đòi lại, không lấy lời, chứ không phải cứu vớt như kiểu lấy số 3 triệu của Thượng-quốc cứu trợ nạn dân Đông-dương mà cho họ vay đâu.

Sở này, Thượng-quốc cho đứt nạn dân, thế mà Nam-kỳ chia được phân nửa, người ta lại đòi ra cách cho vay không lời, thật là trái hẳn ý muốn của chánh-phủ và nghị-viên bên Pháp. Quan tổng-trưởng Mandel đã điện-trách về chuyện đó, nhưng nhà cầm quyền ta đây sửa lại cách nào chưa rõ.

Các báo hằng ngày mới rồi có đăng tin có Mơ-xư C. hết giờ làm việc mà còn thả rêu trong tòa bị quan bởi-thẩm kêu hỏi thì anh ta lúng túng, trước nói mình dân tây sau khai thiệt làm cô-ly của ông thầy kiện D. Quan bởi-thẩm hỏi tới tới thì Mơ-xư ta lộng cộng cho đến đòi quan bởi-thẩm ra lệnh tổng giam hết một hai bữa mới được thả ra. Với vụ này, chúng tôi không vui lắm: bắt một người cô-ly của một ông thầy kiện an-nam — mặc dầu là ông thầy kiện D. đi nữa — cũng không khỏi là một điều có phương hại đến thể thống mấy vị trạng-sư an-nam chúng ta mà trong ấy cũng có lắm vị xứng đáng lắm chứ chẳng phải không!

T HEO ý chúng tôi thì thật có một hạng dốt mồi và agents d'affaires vô-lương làm hại cho nông-dân không ít, quan Biện-lý Bouin đã có lần đánh đuổi và giải một ít ra tòa rồi, nhưng không thể hết được.

Muốn trừ cái hại ấy, không phải thỉnh thoảng bắt một vài người là đủ đâu. Phải ra lệnh bắt buộc từ rày muốn làm dốt mồi thì phải có một ít điều kiện gì về học thức và đức tánh và

một phòng văn chỉ có thể có một hai người vậy thôi. Còn muốn làm agents d'affaires (biện-sư) thì cũng phải có học thức khá khá và nhứt là người nào đứng có án về luật phổ-thông (condamnation de droit commun), như thế mới đỡ cho người có việc cho, không thì cái hại nó vẫn không bao giờ bớt được.

C HƯNG tôi biết lắm vụ mà mấy cha dốt mồi gặt thân chủ mà lấy tiền và mấy cha biện-sư mưa mưa làm sang-ta bên dịch của những người thật thà đã giao việc cho họ. Lại hiện nay, ai không thấy có một ít người vô học xưng là thông-thạo tất cả việc thừa kiện, kêu nại, xin xỏ về tất cả phương diện. Họ đi dụ dỗ các vị điền-chủ, thương-gia đóng cho họ mỗi năm 25, 50, 75 hay 125 đồng rồi khi có việc thì họ lo dùm!

Đành rằng phần đông không ai khờ dại gì đến nỗi phải dâng tiền cho họ cách vô lý như thế, nhưng không khỏi có một ít người thật thà đã đóng tiền cho họ rồi. Lẽ đâu Chánh-phủ lại dung dưỡng những việc như vậy? Buộc những người đứng ra lãnh việc cho người ta phải có học ít nữa là tới bằng thành chung vấp phải có giấy tánh hạnh cùng sao lục án tòa trắng thì mới cho lãnh patente làm, thế có được không? Còn những kẻ làm lậu thì hẳn hoi trau-tổ chúng nó, như vậy mới đỡ bớt cho nông dân Nam-kỳ cho!

S.O.S.

BÁO «Mai» xuất bản bộ mới (nouvelle série) từ 1er Septembre 1937, đến nay gần đây một năm rồi. Thật là nhờ có chủ-vị độc-giả căm tình chiều cổ một cách ân cần sốt sắng, chú g tôi không hề quên ơn. Nhiều vị mua báo trả tiền mặt tức khắc, hay là có phái-viên của nhà báo tới, mau mau trả tiền trước cho 6 tháng có, 1 năm có, tôi luôn 2 năm cũng có. Chính những vị độc-giả ấy là cây trụ thạch là bức tường thành cho báo «Mai» dựa vào mà sanh tồn trường cửu vậy.

Nhưng chúng tôi mới xem số lại, cũng có nhiều vị mua báo từ 1er Septembre 1937 tới giờ đã 11 tháng mà chưa ban cho số tiền mua báo. Có lẽ vì các ngài đa đoan công việc mà quên đi, hay là bồn bồn phải viên tới viếng để chúng tôi biết số tiền báo nhớ mọn, có đáng là bao nếu chủ-vị nhớ đến thì sẵn lòng gởi trả nhà báo ngay.

Bởi vậy chúng tôi viết mấy hàng trân trọng này xin chủ-vị nhận báo từ 1er Septembre 1937 tới nay, làm ơn nhớ sai gia-nhơn đi mua mandat gởi cho chúng tôi cảm tạ và rất trông mong.

M ẦY lúc này, những quả bom ghê gớm của Nhật liệng xuống như mưa xối ở Hôn-khẩu, Võ-xương, Cửu-giang và Quảng-châu, cố nhiên hư hại những đường sắt, sân bay, nhà ga, trại lính của Tàu đã đành, nhưng binh dân bị liên-lụy mà chết vô số.

Các nước vẫn tự xưng văn-minh nhơn đạo, chẳng can thiệp binh vực Tàu thì khoan nỗi gì, rất đỗi lương dân vô tội bị họa chiến-tranh thăm sát như cơm bữa vậy mà cũng không nghe ai nói gì mới lạ.

Người ta có thể nghi như vậy: Hay là cùng một bọn đế-quốc với nhau chỉ lấy vô lực trị nhơn và thủ lợi, cho nên Liệt-cường ngó lơ, không khiển-trách gì Nhật-bổn về việc liệng bom hại người kia chẳng?

T ÌNH-hình Hôn-khẩu hình như ngu-ngập lắm, mặc dầu Tưởng-giới-Thạch nói rằng có thể giữ vững ba tháng nữa là ít, nhưng cứ xem cái sức tấn binh mau lẹ và công kích dữ dội của binh Nhật như bây giờ mà binh Tàu chống cự lại một cách yếu quả (rất đối có viện chủ trương đem cả bồn-bộ và khí-giới hàng Nhật), chúng tôi e Nhật-binh kéo tới Hôn-khẩu trước ngày cuối tháng này. Có trễ là tháng sau.

T UẦN này, vua và hoàng-hậu Anh ngự giá qua viếng nước Pháp. Cuộc hoan nghinh ở Paris hết sức huy hoàng long trọng.

Cái ý nghĩa thâm thúy của cuộc ngự-du và cuộc nghinh tiếp này là để chỉ tỏ cho thiên hạ thấy hai nước Anh Pháp rất đồng tâm hòa hảo với nhau.

Gần thì chỉ tỏ cho Đức-Ý. Xa thì chỉ tỏ ra cho Nhật thấy.

T HƯỞ giờ các nhà đạo-đức vẫn bảo rằng số tiền xách đi cho mấy chị phong nguyệt sanh nhai chỉ là số tiền lãng phí vô ích. Chẳng qua thỏa thích cái tánh-giục riêng một thân, lại nhiều khi rước lấy tật bệnh vào mình, chứ ích lợi gì.

Mấy nhà đạo-đức ấy nếu đọc báo Tàu hôm qua mà thấy cái tin này chắc phải ngẩn ngơ. «Nhà chứa dĩ, số 84 đường Van Valenhoven trong Cholon bữa 16 Juillet đem hết số tiền của chị em thân nhập đem ấy quyền giúp nhà nước, cộng được 69p.60, kể luôn cả số tiền riêng của chị em bỏ ra nữa.

«Số này chị em đã giao cho Hoa kiều Cứu tại Tổng-hội thân nhận để gởi về Tàu.»

Đĩ buồn không biết hơn vong quốc.

Còn hát bên sông «khúc» Hậu-đĩnh?

Câu thơ Đường này mắng trùm cả bọn gái đi là oan cho họ. Thì bọn gái đi ở số 84 đường Van Valenhoven chẳng biết hơn vong quốc là gì? Thì khúc Hậu-đĩnh họ hát đêm 16 Juillet chẳng có lợi ích cho quốc-gia chút đỉnh là gì?

Mấy anh công-tử bột, mấy chú má-chín bụng phệ đêm 16 Juillet đi tìm hoa hồng liễu mà còn được câu nói tự-hào:

— Ta đi cứu quốc đêm nay!

C Ó người khuyên các báo nên cảnh-cáo cho đồng-bào biết lúc này có một anh chàng vô-lại và thất nghiệp, đã tìm một cách cải trang giả mạo rất quý quyết để kiếm ăn và thừa cơ ăn cắp. Anh ta bận áo nâu sồng, giả làm thầy tu đạo Phật, ban ngày đi tới những nhà mộ đạo bày chuyện quyn tiền đức tượng sửa chùa, ban đêm thì xin vô ngũ đậu chùa này chùa kia rồi dò ngôn Đạo-Chích.

Mới đêm bữa thứ ba tuần này, ông từ coi chùa Phú-nhuận đã bị mất trộm 13p. và vật liệu đáng giá mấy chục với vị « đạo-hữu » này.

Có khi nó vô nhà người ta làm bộ nam-mô nam-miêc, hề thấy nhà có người thì nói chuyện hi-cung; trái lại hề thấy nhà nào vắng thì nó gắp món gì ăn món nấy, đi luôn một nước.

Ài thấy một người bạn đồ tu hành mà dám nghi là quấy bao giờ, nhưng phải biết đời nay thiếu gì kẻ bán cả thân thành phật tiên mà ăn, lại giả danh thần thánh phật tiên để lường gạt trộm cắp như anh chàng nói đây. Bà con ta nên nhớ coi chừng.

Thuốc dán trị bướu hiệu Linh Dược

Dùng thuốc dán này thì bướu sẽ tiêu lặn mất. Ai mang tật này hãy mua dùng thử Rất thần hiệu.

Ngoài ra, thuốc dán này cũng trị các chứng ghê độc như: ghẻ ngứa, ghẻ hờm, ung thư, bác bối mạch lương, yết hầu, đứt tay, chơn, đập gay, đập xương cá, rắn, bị cá dăm, xức thuốc này hết nhưc cấp kỳ, nội một ngày thì híp miệng. Rít, bọ cạp cắn dùng cũng thật công hiệu.

Đã có nhiều bằng cứ chắc chắn. Không hết trả tiền lại.

Mỗi hủ 0p.30

Muốn mua hoặc làm đại-lý xin biên thư cho Lâm-văn-Bửu

40 Boulevard Paul Bert Saigon.

Cùng M. Nguyễn-văn-Tiến đang đi Cao-miễn

Khắp hạt Cao-miễn, thầy muốn đi tỉnh nào tự ý, nhưng khỏi đi Konpong Cham. Vì sợ thầy tới mất công vô ích, cho nên nhà báo phải nhắn tin này.

TY QUẢN-LÝ

PHÚ-XUÂN HỌC HIỆU

41-49, Đường Gia-hội (Huế)

NHỮNG KẾT QUẢ TRONG 2 NĂM VỪA QUA :

Thi Tốt Nghiệp (Diplôme d'E.P.S.F.I.)

Năm 1937

Kỳ đầu : đậu 6 trò — Kỳ thứ nhì : đậu 9 trò

Cộng cả thấy : 15 trò

Năm 1938 (Kỳ thứ nhứt)

Ở Huế đậu cả thấy 83 Nam thi sanh. Trong số đó, bốn trường được 23 trò vào vấn đáp, và đậu hẳn 20 trò. (Có một trò đậu từ nhì được Mention Bien (Binh hạng).

Thi vào Ban Tú tài Trung-học Khải Đ nh

Đi 5, đậu cả 5. (Có một người đậu thứ ba).

NGÀY NHẬP HỌC : 1er SEPTEMBRE 1938

GIA HOC PHI { Nhứt niên : 3p.00 Tam niên : 4p.00
Nhị niên : 3p.50 Tứ niên : 4p.50

Tứ niên Bỏ tập (4e A. Complémentaire) : 4p.00

Phụ phí : 7 đồng một tháng

Các giáo-viên đều có bằng Cao-đẳng Sư-phạm, Cử-nhơn, Tú-tài.

Coi tiếp ở đây

Nga-Nhựt đánh nhau

Còn ở bên ngoài, Nga đang tôi không tin rằng chiến-cuộc thất bại về sự cứu-trợ Tây-ban-Nga Nhựt có thể vì đó mà phát ra.

lâu nay, đến đôi thôn Ao bức Tiệp, không khác gì mũi tên đang nhắm thẳng vào mình Nga, chẳng lẽ nào Nga không lo chống đỡ thân mình ở ngay trong nhà, để lo đi đánh nhau với kẻ thù phương xa sao phải. Chỉ một vài việc đó đủ khiến cho ta thấy vì sao Nga muốn hạ Nhựt lắm, nhưng thời cơ chưa cho được thực hành chí nguyện lúc này.

Nhựt cũng tự biết bề nào cũng có ngày mình phải quyết chiến một cơn một mất với Nga cho nên từ hồi nào đến giờ họ đã rèn tập và dự bị ba hạng binh chế : một là xâm Hoa, hai là phòng Nga, ba là chế Âu. Nhưng có muốn quyết đấu với Nga là lúc nào kia, chờ lúc này Nhựt đã lỡ nhúng tay vào việc xâm Hoa, mà chiến tuyến lan rộng ra đến mười mấy tỉnh và bao nhiêu binh lực tài lực đổ dồn cả vào đây, dầu mạnh thế mấy mặc lòng, việc trước mắt không cho Nhựt có thể đồng thời chiến Nga và xâm Hoa cho được.

Bởi vậy, việc ở Trường-cao-phương hiện thời có nghiêm-trọng cách mấy đi nữa, chúng không biết.

Nga Nhựt có thể vì đó mà phát ra.

Thế thì Nga xâm lấn Trường-cao phương chẳng phải là khêu khích Nhựt sao? Nga rần rần rộ rộ đem thiên binh vạn mã qua biên-giới mấy hôm nay chẳng phải là cốt để đánh nhau với Nhựt sao?

Không đâu !

Tao chúng tôi tưởng, thì chẳng qua Nga chỉ lợi dụng cái thời cơ Nhựt-bồn đang mắc kẹt cả hai tay vào việc Trung-quốc để xâm lấn một vài khu đất ở Mãn-châu, cũng như kiểu trước kia Nhựt đã lợi dụng hồi Âu-chiến mà đoạt Ibanh-đảo Giao-châu của Đức vậy. Kỳ thật bọn tâm Nga không muốn khêu khích Nhựt bây giờ, và lại ngoại tình nội loạn cũng không cho họ làm việc ấy được kia. Quý quyết khôn ngoan, anh Nhựt không lạ gì chỗ đó, cho nên ta thấy tình hình nghiêm trọng mà ảnh hưởng không cần lo dự bị võ lực gì hết, vì ảnh tin rằng rốt cuộc hai bên chắc lấy ngoại giao để điều đình việc này xong.

Cái kết quả tất nhiên tới đó, chờ chiến cuộc Nga Nhựt chưa bùng ra lúc này đây, trừ ra có việc gì ý ngoại nào khác thì

không khác thì T. V.

những - sự mỗi tuần của « MAI »

NGHIỆP CHÀM LƯỚI Ở NGOÀI BIỂN CÀ-MAU

Cái nghề sanh nhai ngoài biển là một nghề trong hạng những nghề hiểm nguy cực khổ!

Nghề lưới!

Phải! Nghề này phải phơi lưng dưới nắng sương, phải dày thân cho sóng gió. Dầu rằng lái giỏi, lèo hay, hoặc có mắt quen ba đào phong vũ, lắm khi cũng lình đỉnh trên mặt biển hải hùng, cũng nhắm mắt vùi « ông nam bà thủy ». May thì cũng đeo đuổi vừa đủ miếng cơm, rủi thì xa con lìa vợ!

Đây tôi muốn nói về xóm lưới Rạch-gốc ở Camau là chỗ tôi biết. Tôi nghiệp đâm dân làm nghề này ra biển gặp phải ba đào nguy hiểm là sự thường. Mỗi lần ngoài biển có sóng to gió lớn thì ở trong bờ, cha chú vợ con của mấy anh lái đang lừng chung ngoài biển, lo sợ hết hồn. Mau mau, họ đệ nhang đệ đèn vái van nào ông Thần nào bà Thủy cho thân-nhơn họ được tai qua nạn khỏi! Mỗi lúc có đám giông bất ngờ qua rồi, nghe lại có kẻ mất nguyên giàng lưới, có người mất phân nửa giàng, có khi năm bạngười gỏi thây cho bầy cá mập. Nghĩ cái tình cảnh thống khổ của họ mà thương !

Chuyện làm ăn nguy hiểm như vậy, chắc có lợi nhiều lắm? Không lợi sao dám hy sanh? Muốn trả lời câu hỏi ấy, tôi phải đến tận nơi và viếng một ông lão tại xóm.

— Thưa bác, xưa nay có trận giông nào hại như kỳ mới rồi chăng?

— Ôi! biết bao nhiêu trận rồi cháu. Bác đây thiếu chút nữa cũng rồi đời rồi! Có người bị gió thổi siêu bạt cả tháng kiếm mới được. Hai cha con thằng cháu bác đi câu cũng chết biển, khổ lắm cháu ôi!

— Nếu người ta dám liều mạng vậy, thì nghề lưới chắc phải té lợi nhiều mới là bỏ công cho!

— Lợi lộc gì, mấy năm trước còn không lợi hưởng gì là năm nay. Làm đây mình chỉ kiếm cơm ăn đặng làm giàu cho khách-trú đó thôi. Họ chiếm quyền lợi này biết là bao nhiêu!

Làm giàu cho khách-trú mà mình phải chết ngoài biển! Nghe lạ tai tôi bèn hỏi tiếp :

— Thưa bác, xin bác làm ơn cắt nghĩa rành tại-sao làm giàu cho khách-trú?

— Cháu nghĩ coi, dân ta quê kịch, nghèo nàn, như người đi trong đêm tối. Biết dưới biển nhiều cá, mình muốn bắt nhưng chẳng biết làm sao sấm lưới sấm chài, rất đổi có tiền cũng chẳng biết đâu có gai có nhợ mà mua. Bác nghĩ mình thiệt dốt nát thì trăm bề thua sút thiên-hạ. Bây giờ đây bà con mình đã khá khá đa, chờ thiệt chừng chín mười năm trước, dân ở đây không biết gì hết mà... Chết lại xóm làm chủ bao lưới. Nó mua gai ở Saigon bao nhiêu

không biết, lại cần cho mình là sáu đồng nghĩa là tôi mua tính ba mươi sáu đồng. Nhứt dưới chỗ làm lưới hai mươi sáu thiết mòng gì nghề mình cần dùng đồng, lên Saigon bán ba mươi nó bán ráo. Thiếu nợ, nó biến hai đồng (32p.00). Tôi hỏi giá sỗ. Cong lưng dọn lưới, sấm ghê cộ, xin phép tắc, lo cây, sào, tôi mới rõ câu « Làm giàu cho Chệt » của ông lão kia nói đúng. Lấy số trung bình mà phỏng tính coi tiền lời vô tội khách trú có 20 chiếc ghe lưới. Mỗi chiếc dùng ba tạ gai.

Giá 3 tạ gai Saigon:

20p 00 x 3 = 60p.00

60p.00 x 20 = 1200p.00

Giá 3 tạ gai bán lại cho chủ lưới:

36p.00 x 3 = 108p.00

108p.00 x 20 = 2160p.00

Chết mua gai cho 20 chủ lưới

tổn : 1200p.00

Họ bán gai ấy lại cho 20 chủ

lưới giá : 2160p.00

Thế là họ lời :

2160p.00 — 1200p.00 = 960p.00

20 ghe lưới mỗi mùa làm đặng

800 tạ cá gộc.

Giá tiền 800 tạ tính cho chủ

lưới lúc quay lại :

800 x 4p. = 3200p.

Giá tiền bán 800 tạ tại Saigon :

5p. x 800 = 4000p.

Số tiền Khách trú lời :

4000p. — 3200p. = 800p.

Đó là nói giá một hai năm rồi, chờ năm nay thì giá này lên nhiều.

Đó là tính sơ những mối lợi to, còn chưa nói đến giá tiền múi gạo, vải dầu v. v. họ còn bán lại cho mình lấy lời nữa.

Sau khi điều tra rồi, lòng tôi có cái cảm giác lạ lùng.

Đứng về mặt tiền bạc, cách buôn bán ấy thật rất thiệt thời cho dân lao-động an-nam. Năm này mà mỗi mùa người chệt thân lợi do tay an-nam làm ra cỡ ba bốn ngàn đồng! Ai là người dư của dư tiền sao không ra làm nghề buôn này để trước

là gỡ cánh cam go cho đồng-bào lên tận Saigon để điều tra. Kh lao-động sau là đoạt lại mối lợi đi có mua đem theo vài yếm này về mình?

Lòng uất ức, chẳng hiểu chuyện thiệt bao nhiêu về câu « làm giàu cho chệt » tôi bèn đi có mua đem theo vài yếm này về mình?

bong bóng cá « vô-đường ». Tôi nơi bán, lời một yếm bong bóng

PHAN-NGOC-HIEN.

Thuốc đau răng

Không có chứng gì khó chịu bằng bệnh đau răng, ăn nói không đặng, muốn nhổ cho rồi. Ngặt vì một lần nhổ là tốn tiền bạc, kể qua cái khác, đau cứ hườn đau. Chỉ có thuốc đau răng hiệu CÂY ĐÈN xức vô chẳng những hết đau lại còn chắc răng là khác. Ở xa muốn mua gởi 7 con có 6 xu cho M. NHÂN, 150 rue Lagrandière SAIGON, thì sẽ nhận được 1 gói gởi trong bao thơ.

Bán lẻ tại : 81, Bd Charner - Saigon

PHẠM-GIA-MÔ giám chế

MỘT TRIỆU CHỨNG RÕ RÀNG

Trong năm vừa qua

THANH-TÂN NỮ-CÔNG

54-56, rue de Canton - CHOLON

Dự mấy kỳ hội chợ và đấu xảo nữ-công đều được những phần thưởng và huân bài xứng đáng. Ấy đó, chỉ em đủ thấy rõ rằng THANH-TÂN-NỮ-CÔNG rất chuyên môn về các khoa nữ-công vậy. Tìm đến THANH-TÂN-NỮ-CÔNG, ấy là tìm đến hạnh phúc về sau. Chỉ em nên cố gắng.

WIGO... WIGO... WIGO...

DYNAMO — ĐÈN — BÓNG ĐỤC

của người Đức-quốc chế tạo dùng về xe máy

Appareils d'éclairage pour bicyclettes

SÁNG LẠU

ÊM ÁI

BỀN BỈ

ĐẸP ĐẼ

hơn các hiệu khác

Xin nài cho được hiện WIGO ở các nhà bán xe máy trong Đông-duong và có trữ bán tại Đại-lý độc-quyền :

NGUYỄN-KÝ-XƯƠNG 61, Bd GALLIÉNI - SAIGON

VIỆT-NAM-Y-DU'OC-HOI

SAIGON

Xin hưởng-ứng và đồng ý-kiến bài dưới đây của ông Phó-đức Chu, hội-trưởng Hội y-được Bắc-kỳ, mong chánh-phủ xét thấu đáo cho.

VIỆC HẠN CHẾ THUỐC NAM VÀ THUỐC BẮC

Mấy lời bày tỏ ý-kiến của Y-được - giới Bắc-Nam ở Bắc-kỳ, đối với dự-án mới đương thảo luận tại Hội-đồng Y-tế Hanoi.

Tại Hanoi, độ này Hội-đồng Y-tế có một tiểu ban bàn về việc hạn chế thuốc Nam thuốc Bắc lần nữa.

Lần này không phải Hội-đồng lại đem bản dự-án Hermant ra làm lại và bản dự-án ấy đã được Thượng Hội-đồng Kinh-tế và Tài-chánh cùng quan Toàn-quyền René Robin bác bỏ đi rồi.

Hội-đồng lần này lại đem đề khởi lại việc bán các thứ thuốc Bắc thuốc Nam có chất độc, muốn cấm hẳn không cho hàng thuốc Bắc Nam bán hoặc chế-sanh ra sổ sách lời thối, làm khó khăn cho các nhà làm thuốc và bán thuốc Nam Bắc. Ví dụ như bài thuốc «bát vị» hay «Phụ-tử lý-trung» rất thông thường mà không được dùng Phụ-tử (Aconis) bảo Phụ-tử có chất độc; thuốc ghê không cho dùng hột máu chó (Đại-Phong-tử) Thủy-ngân(Mercure), Giang-mai không cho dùng Nhân-ngôn (Arsenic) đau mắt không cho dùng Lô-cam-Thạch v.v... Như vậy thời làm Y-được Nam Bắc sẽ chẳng có giá-trị về việc chữa trị nữa.

Việc hạn-chế chất độc ấy từ trước đến giờ Chánh-phủ đã từ chối thi hành. Sau đến quan Toàn-quyền René Robin, ngài đã bác đi hẳn, cho việc buôn bán thuốc Bắc Nam được tự do. Thật ngài là một vị thủ-hiến thâm hiểu nhân tình thế tục người nước Nam, ngài đã sẵn lòng làm ơn cho người dân bảo hộ của nước Pháp.

Đến sau quan Toàn-quyền René Robin về hưu-tri, quan thủ-hiến Đông-dương hiện thời Jules Brévié mới sang. Hội-đồng Y-tế lại đề khởi lên việc hạn-chế ấy, chỉ buộc tội chất độc có thể làm hại được người, lấy câu ấy mà xin đặt ra nghị-định hạn-chế.

Nhưng từ thượng-cổ đến ngày nay các nhà bán thuốc làm thuốc to lớn ở Hanoi và các nhà các tỉnh, cha truyền con nối làm ăn thịnh đạt không hề xảy ra việc dùng thuốc độc, bán thuốc độc cho ai bị lỗi thời bao giờ cả. Sự thật đã làm chứng có vừng vàng hơn hết. Và lại việc dùng các vị thuốc có chất độc mấy ngàn năm nay đã có sách dạy cho dùng phải cẩn thận châu tất rồi. Phạm người đã ra làm thuốc, bán thuốc bào-chế, ai cũng phải làm việc cho cẩn-thận theo đúng mọi cách chế hóa của người trước đã kinh-nghiệm, nên không hề sanh ra sự nguy hại gì cho người dùng.

Còn như tiểu ban hội đồng nhắc lại luật pháp Annam không đoán hạn chế người dùng và người bán các thuốc có chất độc,

chỉ có luật pháp răn những kẻ đã ngu dốt dùng lầm đến ngộ sát người ta. Vậy chúng tôi thiết nghĩ luật pháp Annam như thế đối với sự giữ vệ sanh của dân đã đủ lắm rồi.

Từ ngày nước Pháp sang bảo hộ ta, thật cái án xử việc cho uống thuốc có chất độc đến chết người cũng là việc rất hiếm lắm. Hiện nay Tàu đương mở mang việc chế các thuốc theo trình độ tiến hoá của nhân loại đem sang để cạnh tranh với những nhà làm thuốc bán thuốc ta. Hội đồng lại định xin Chánh-phủ làm khó khăn việc bán thuốc làm thuốc của người Nam, thì chỉ làm thiệt hại cho dân bảo hộ của nước Pháp mà vô tình làm lợi cho dân ngoại-quốc tức là người Tàu.

Vả lại thầy thuốc tây là vật quý giá mắc tiền, chỉ có người giàu mới có thể dùng được, nay Hội đồng Y-tế định hạn chế cho công hiệu thuốc Bắc thuốc Nam bị giảm bớt đi, chẳng qua chỉ làm thiệt hại cho dân nghèo ở các tỉnh nhà quê, thuốc Tây và thầy thuốc Tây chưa đến, bị bệnh không có thuốc rẻ tiền mà dùng, các quan cầm quyền binh ở Chánh-phủ đều biết dân nhà quê ta khổn cùng nghèo ngặt nhiều lắm. Thường khi có bệnh chỉ chạy được năm ba xu, một hai hắt đi lấy thuốc còn phải uống lá rau cho qua. Vì rằng cơ quan Y-tế của nhà nước cũng chưa mở ra khắp các chốn hang cùng ngõ hẻm.

Đối với tình trạng như vậy lại hiện nay số người làm thuốc, bán thuốc Bắc Nam ở Đông-dương khắp từ quê đến tỉnh có một số lớn, đã giúp cho thuế môn bài thuế nhập cảng của nhà nước 1 số tiền to cũng chỉ vì lợi cho dân chúng và lợi cả cho công quỹ, cho nên các quan Thủ-hiến Đông-dương và Backy trước đã bác bỏ cái dự-án có thể làm phương ngại đến việc làm và buôn bán thuốc Nam thuốc Bắc.

Vậy chúng tôi xin hội đồng Y-tế nên vì các lẽ đã bày tỏ ở trên mà bãi cái nghị-án ấy cho, thời mới là biết thấy đến tình hình nhơn dân bốn xứ.

Hội-trưởng Hội Y-được Backy Phó-đức-Chu (lai cảo)

PHÂN ĐAU VỚI CUỘC ĐỜI

TRONG một gia-đình nào được đông đảo và mạnh khoẻ thì thật là hạnh phúc và quý nhứt trong đời. Dầu cho dù sống không giàu có hơn người, trong gia-đình bao giờ cũng được vui vẻ.

... Muốn tìm những hạnh phúc ấy, không đâu xa, nó chỉ ở gần một bên ta, nhưng tại ta lãnh đạm không quan tâm đến... ấy là tinh thần và sức khoẻ.

Vậy ta cần phải lo cho sức khoẻ và tinh thần được đầy đủ luôn, thì dầu cho ta phải vì chén cơm thường bữa, buộc lòng phải làm lụng suốt ngày hầu phần đấu với cuộc đời «mạnh dạng yếu thua» ta cũng không biết chán.

Qui độc-giã muốn chiếm được cái kết-quả tốt đẹp và chắc chắn ấy tôi xin vui lòng giới-thiệu một phương thuốc bổ SÂM-NHUNG-DU'OC-TINH hiệu THIÊN-THẦN (giá 0160). Qui ngài nên dùng thử 1 ve sẽ thấy ăn ngon, ngủ khoẻ, sức lực mạnh mẽ hơn xưa bội phần... thật là một thứ thuốc bổ thận, bổ huyết, thêm sức lực hay đề nhứt, khắp Viên-đồng đều nghe tiếng.

Nhưng qui ngài nên đề ý, vì có nhiều thứ Sâm-Nhung-Du'oc-Tinh của hiệu khác cũng mượn tượng nhưng không công hiệu chi hết, nên nài cho được thứ SÂM-NHUNG-DU'OC-TINH hiệu THIÊN-THẦN của nhà thuốc WALIN, 40 rue Viénot SAIGON, mới thật hoàn toàn công hiệu. * Người lớn, trẻ em đều dùng được mà nhứt là đàn bà có thai hoặc sau khi sanh đẻ, dùng nó pha với rượu uống sẽ được phục sức một cách mau lẹ.

B. H. Saigon

Nếu trong gia-đình của qui ngài có người ho, nê cho uống ngay 1 ve thuốc nước ngọt PHÊ-SANH-KÝ cũng hiệu Thiêa-Thần thì chứng ho sẽ dứt tuyệt.

Savon Marseille LE SOLEIL

Là thứ savon thứ nhứt, ít có savon nào tốt bằng, giặt đồ vải mau trắng sạch, giặt hàng lụa nhuyền sợi tơ, không nỏ, không mục đổ, khỏi hồ dương, không có chút mùi tanh, bọt nhiều, không hao, dùng tắm gội lại càng tốt, trừ được các thứ ghê, giá rẻ lời nhiều.

Cần mỗi tỉnh một nhà đại-lý độc-quyền. Cần nhiều người lanh lệ đứng bán lẻ trong mỗi chợ Saigon, Cholon, Giadinh và chợ Lục-tĩnh, lương tháng 15p. phải đóng vài chục bạc thế chừng để lãnh savon.

Muốn mua dầu dừa Lục-tĩnh, ít nhiều mua hết do nơi : Savonnerie LE SOLEIL n° 49, Alsace Lorraine - SAIGON

SAU CUỘC CHƯ'NG TRANH của LÊ-THI-ÂN

CUỘC chưng tranh của tôi vừa xong. Ngồi mà cách đây không bao lâu, giờ lại những tờ báo họa-sĩ Despujols đã gần tranh Tây-Nam, tôi vẫn của ngài.

Thật là mùa riu qua mặt thợ! Song cũng may mà các hàng thức-giã Tây Nam đều giàu lòng tha thứ và sẵn ý khuyến-lệ, trong khi xem tranh của tôi. Tôi rất lấy làm thậm cảm quan Đốc-lý châu-thành Saigon ta là ông Boy-Landry đã có lòng hạ cổ mà khai mạc cho cuộc triển-lãm của tôi ra vẽ long trọng.

Hơn nữa, ngài còn mua giúp một bức tranh để khuyến-khích sự khuyến-khích đó, tôi còn hạnh được thấy ở nhiều vị khách Tây Nam khác nữa.

Còn những lời bình-phẩm mà tôi được xem ở các báo, đối với tôi, thật là những lời chỉ dạy quý hóa, có khi thì chỉ dạy bằng những ý kiến đáo ần trong lời khen nhả nhạo, có khi thì nói thẳng ra một cách chọn thật rõ ràng.

Bởi vậy, đối với tất cả những từ-giã đất Việt-nam, ông muốn thăm thành-tinh mà tôi được đem một ít tranh của người học biết và với tất cả những thức-trò để giới-thiệu với công-chúng giả Tây Nam đã để lời mong-cái kết-quả mà ông cho là tốt mới ở bước tương-lai của tôi, đẹp, sau khoảng thời-gian lưu-tôi xin trân trọng cảm tạ và trú ở một nơi mà sự ngẫu-nhiên thành thật ao-uớc rằng các trong cuộc đời bình-hỗng đã ngài sẽ lượng thứ bôn-ý về cuộc đưa ông lại đất Việt nam.

Vi lẽ đó, tôi mới dám liều những điều sơ sót. chon gần những bức vẽ vụng-về

LÊ-THI-ÂN

MỘT PHƯƠNG LẬP BOND

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một số vốn lớn đây là về một cách thức P mà

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Hội từ bond chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1915
vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán : 7, Đại-lộ Edouard VII ở THU'ONG-HAI
Hàng chánh ở Đông-pháp : 26 đường Chaigneau - SAIGON
Số thưởng mãi Saigon 20
giúp cho qui ngài đóng góp ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng	1 \$ 00	5 000 \$	mỗi tháng đóng	12 \$ 50
500	—	1 25	6 000	—	15 00
1 000	—	2 50	7 000	—	17 50
1 500	—	3 75	8 000	—	20 00
2 000	—	5 00	9 000	—	22 50
3 000	—	7 50	10 000	—	25 00
4 000	—	10 00			

Về này đóng tiền vốn mục đích (từ 100 \$ tới 1.000 \$) bởi cuộc xổ số hàng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu về không đóng góp được ra trong 300 cuộc xổ số hàng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Về tiết kiệm cách thức P đóng dự cuộc xổ số hàng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua về, chẳng những chắc chắn sẽ được lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng được lập tức một số tiền (400 lần số tiền tháng đã góp nếu về trúng ra trong tháng đầu).

PHÂN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM của

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

HỘI CHỮ ĐỀ DANG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết
CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm.
ĐẶNG VAY 90 %, số giá chuộc về.
ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp về và tiền lời hay là gia kỳ hạn
ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo kiết
ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỀ MỘT THÁNG

SỐ VỐN huyên lại b'hi cuộc xổ số từ ngày 31 D'c 1937 gần.....	455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 1 Decembre 1937, gần	72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM của

hội vạn quốc tiết kiệm

Số vốn đã đóng tất cả : Đông-sàn và bất-động-sàn ở Đông-Pháp tới ngày 31 Decembre 1937

2000.000 \$

2.403.548 \$ 30

MUA VÉ HAY HỘI ĐIỀU-LỆ XIN DO NƠI :

hội vạn quốc tiết kiệm

Chỉ nhánh : SAIGON, 26, đường Chaigneau ;
HANOI, 8 ter Phố Tràng thi ;
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông pháp.

NHÀ VĂN và THỨC-LỰC

của UYEN-DIEM

Nói chuyện tiếp với anh V. Ar. Trình ở báo
« Điện tín » về vấn đề « Văn-sĩ và đời-công »

NHÀ văn có học, có tài, có tâm, đã là đáng quý lắm, nhưng nhà văn còn cần phải có cái thức nữa.

Học, phải là cái học phá tất cả những cái học nhồi sọ ở nhà trường, tức như người Pháp kêu là « désapprendre » mà người Tàu kêu là « tận khí kỳ học nhi học yên ». Tài là cái tài có thể làm cho quần chúng biết rằng tại sao ta khổ và làm thế nào cho ta hết khổ; tâm là cái lòng muốn tranh đấu muốn kích thích quần chúng tranh đấu và hy sinh hết thảy cho quần chúng.

Đến cái thức mới quan trọng hơn hết. Ba cái trên (học, tài, tâm) dù đã có cả rồi mà còn thiếu cái thức thì nhà văn cũng không có giá trị gì và không làm được cái gì có ích cho quần chúng.

Thức đây là cái thức-lực, khác hẳn với cái tri-thức. Nhà văn có thức-lực là nhà văn biết nhìn xa, thấy sâu, việc ở mấy ngàn năm về trước phải biết đã đành, mà việc ở mai đây, nhà văn cũng phải biết nữa. Có việc mà người đời chưa ai biết riêng mình đã biết, có việc mà hết cả mọi người ở một giai-cấp cho là hay, là phải, là có lợi, riêng mình biết là đại-hại, nếu không tìm cách đánh đổ, ắt có di-họa đến ngàn đời về sau.

Ví dụ như thuyết tam cương « quân vi thần cương, phu vi tử cương, phụ vi thế cương » (1) là một thuyết bầy bầy của bọn quân chủ ném ra để gạt dân-chúng, để giữ vững ngai vàng cho nhà Hán mà bọn Hán-nho lại lấy làm đặc-sách để gieo họa mãi tới đời sau. Lại ví như cái chánh-sách Mặt-trận Bình Dân cũng rất tai hại. Chẳng qua là một thứ « soupe de sûreté » để kiềm-chế sức tiến hóa của vô-sân, để ngăn quần-chúng đương hăng hái theo ngọn trào cách-mạng và để dọn đường cho bọn phát-xít lên nắm chánh-quyền... Mà biết bao nhiêu văn-sĩ xu-thời vẫn ca-tụng cái chánh-trị của phú-hào mang lối tã ấy. Chẳng khác gì bọn lãnh-tụ hoạt-đầu của thợ thuyền cứ ca-tụng chánh-phủ Mặt-trận bình-dân muốn năm trong khi chánh-phủ ấy đương củng cố địa-vị cho tư-bản.

Nhà văn có thức-lực phải thấy rõ những cái lầm ấy từ trước. Trước trận-tuyên phát-xít của thế-giới, quần-chúng hôm nay như những hành-khách đương ngồi trên một chiếc tàu biển. Biển nổi phong-ba. Những văn-sĩ xã-hội cũng như những chiến sĩ xã-hội phải có một cái địa-bàn đúng mực để kiểm một hướng nhất định cho tàu đi không thì tàu đắm.

Làm cho tàu đi tới bến tức là làm tròn nhiệm-vụ của người có thức-lực. Làm trái lại, nhà văn chỉ có nghĩa là con « trùng » ăn chữ và nhả chữ mà thôi!

Đó, cái thức-lực cần cho nhà văn biết là bao nhiêu. Thức-lực ấy, theo tiếng của nhà chánh-trị thuần-túy tức là triển-vọng về chánh-trị (perspectives politiques).

NHÀ VĂN VỚI NHỮNG TRIỂN-VỌNG VỀ CHÁNH-TRỊ

Như trên đã nói, ai cũng dự biết vào vòng chánh-trị tức là bước vào thực-tế rồi. Nhưng, thưa bạn đọc, một khi làm chánh-trị, nhà văn cũng như nhà chánh-trị phải có năng-lực tiên đoán nghĩa là phải dự tới cái chánh-trị của ngày mai, phải có những triển-vọng về chánh-trị vậy.

Hôm nay ta đặt quần-chúng đi tới quãng đường này nhưng ta cũng phải biết trước rằng mai đây ta sẽ đặt quần-chúng đi tới đâu. Cái chánh-trị ở ngày mai (politique de demain) quan trọng lắm. Ta có thể nào « gặp đầu hay đó » mà đưa quần-chúng đi trên con đường hoàn-toàn thất-bại. Ta phải làm thế nào cho quần-chúng thoát được cái chánh-trị hai mặt của bọn cải lương, phần cách-mạng, họ đương kiểm - chế sức tiến-hóa của vô-sân và dẫn quần-chúng vào con đường hàng-phục.

Phải làm thế nào? Phải có những triển-vọng về chánh-trị vậy. Lúc này ta không thể nào trở lại cái thời dân-chủ bình-lĩnh được. Những chánh-trào của thế giới đương lay động âm âm quanh ta. Dân-chúng Đông-Dương đã chịu ảnh-hưởng của ngọn trào xã-hội nhiều ăm, dầu rằng giải đất chữ S này còn là một xứ lạc-hậu. Năm 1929 anh em thợ thuyền chỉ có 10

ngàn người làm reo. Đến 1937 đã có tới 125 ngàn người tham gia trong 400 cuộc đình công và 30 ngàn anh em dân cây tham gia vào 150 cuộc biểu-tình.

Rõ là phong-trào quần-chúng đang tiến lên. Vậy muốn tránh cái tội làm thất-bại phong-trào ấy ta phải bày rõ những triển-vọng về chánh-trị của ta ra. Cải lương, ta đừng kêu là tranh-đấu, hàng-phục, ta đừng kêu là hiệp tác, thất-bại, ta đừng kêu là thành công mà mắc - cỡ với lương-tâm nhà duy-vật.

Lúc này cuộc tranh-đấu của vô-sân với tư-bản đã biến thành cuộc tranh-đấu của vô-sân với phát-xít. Cuộc tranh-đấu ấy chỉ có thể đem khi-giới ra mà dân-hoà thôi. Lúc này văn chương phải là phần-ảnh của giai-đoạn lịch-sử của xã-hội mà văn-sĩ phải là phần-tử biết rõ cái giai-đoạn lịch-sử ấy.

Vậy cái giai-đoạn của chế-độ trong lúc giao thời này còn được bao lâu nữa?

Còn được bao lâu nữa?

UYEN-DIEM

Coi qua trang 8

1 - chữ cương ở đây nghĩa đen là rường mối nhưng phải hiểu là gốc hay là chủ mới đúng. Vậy xin dịch như sau: bầy tôi phải lấy vua làm chủ, con phải lấy cha làm chủ, vợ phải lấy chồng làm chủ. Nhà học-giả Giang-cang-Hổ đã vạch rõ cái lầm của bọn Hán-nho!

MỞI RA

Cô Tư BÊ (Saigon) ca
Nhắn bạn tình chung
Đàn Gu tarr và Violon

M. Ba GIÁO (Bac Liêu) ca
Ái tình là gì?
Guitare Espagnole

M. KHUÊ (Bac Liêu) ca
Mỗi tơ lòng
Đàn Guitare

M. THÀNH dit XÍA (Bac Liêu) ca
Cảnh trạng êm đêm
Đàn Guitare và Violon

M. Sáu VỊ (Saigon) ca
Cùng vì nghèo
(Đàn tranh, kìm, cò)

M. Bảy BỬU ca
Mồ tim Tỷ Càng
(Đàn violon, kìm)

MỖI BỘ HAI DĨA

asia

Tốt hơn các thứ savon tốt

Fabricant : F. VAN-VOVAN

164, rue Colonel Boudonnet (ngang ga xe lửa Saigon)

Téléphone : 21.475

Văn Vui

Chuột hang dâu và Chuột nhà

Một hôm, chuột
Trí hăng « Sên »
Một trời tập tễnh
bò lên Liên-tri
Tỉnh cớ gặp chuột
Sù Si
Một cô chuột cái
cực kỳ đẹp xinh

Lạ chi cái sòng
khuyh thành
Làm cho chuột Trí
liếc tình say-mê.

Ngày xuân ông bươm đi về;
Đục mê vì sắc, cái mê vì tài.

Trí rằng : « Nhon buổi mát trời,
« Bĩ-nhan hạnh ngộ gặp người hăng-nga,
« Gần đây nào phải đầu xa,
« Cũng giòng họ Chuột, con nhà trăm anh.
« Lương trên quyết chẳng hẹp tình;
« Dám xin giải tỏ phần mình mấy điều;
« Trời sinh chi cái « tình yêu »
« Đề cho họ Chuột nhiều điều đáng cay?
« Phòng không đã mấy năm chầy,
« Đêm đêm gối lẻ, ngày ngày chán đơn.
« Tìm đầu cho thấy giai nhon,
« Cho thơ hòa vận, cho đồn âm cung.
« Thiệt duyên kỳ-ngộ tương-phùng,
« Ước ao người ngọc sánh cùng lứa đôi. »

Sù-Si rằng : « Dạy quá lời,
« Tô-d yền ầu cũng tại Trời xe giầy.
« Trời xui gặp gỡ hôm nay,
« Bỏ công ao ước bấy nay trông chờ... »

Tưởng bây giờ là bao giờ?
Rõ ràng mở mắt còn ngờ chiêm bao;
Đôi bên tâm sự đối trao,
Đốt lò hương-nguyện tắt giao trọn đời.
Trí đang khấn-khứa đôi lời,
Lửa đầu phát cháy tại bởi tứ tung;
Dầu hoi ướp sẵn trên lông,
Lửa lòng càng dập, càng bùng cháy to;
Hương-nguyện hơi nức khét mủ,
Một bầu tâm-sự ra tro còn gì?
Thương ôi! Một tấm tình-si,
Nọ là điều-thù khác chi loài người!

ĐỒ-GÀN

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ •

Bệnh mới đỡ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2 \$ 00

DỰ TRƯỞNG TẠI :

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)

Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

TRƯỜNG XE HƠI

của TRỊNH-HƯNG-NGÀU

95-95 bis rue Lagrandière - SAIGON Tél. : 20 425
66, rue Piquet - PHNOMPENH

Bảo kiết lấy giấy thi xe nhà, xe đồ v.v.

Giúp xét xe và có đường chạy

Làm mau và chỗ đáng tin cậy

MUA BÁN XE

Coi tiếp ở đây

Nhà văn và Thức-lực

Muốn trả lời câu hỏi ấy ta chỉ nhìn vào vận-mạng đảng Xã-hội-Cấp-tiến Pháp cũng đủ. cho ta thấy con đường đi của Đảng Xã-hội-Cấp-tiến là tay tử của phát-xít hay là một chánh-đảng của đê-quốc. Chưa đứng đảng của đê-quốc. Chưa đứng đảng của đê-quốc. Chưa đứng đảng của đê-quốc.

Con đường gì mà đương đảng của đê-quốc. Chưa đứng đảng của đê-quốc. Chưa đứng đảng của đê-quốc. Chưa đứng đảng của đê-quốc.

Vậy mà bọn dân nghị hủ lậu vẫn tự phụ là hiểu được dân-chúng còn nhắc đi nhắc lại rằng: «Chớ nên nói cách-mạng với những giai cấp trung sản vì họ đều sợ cách mạng và họ đều sợ những phái cực đoạn».

Đảng Xã-hội-Cấp-tiến đương làm tiêu-biểu cho những hy-vọng của giai-cấp tiểu-tư-sản bằng cách làm cho giai-cấp ấy khá lên và giữ luôn cái địa-vị bình-tĩnh. Thế nhưng hy-vọng của giai-cấp tiểu-tư-sản còn thì đảng Xã-hội-Cấp-tiến mới còn đứng được.

Cuộc kinh-tế khủng hoảng dữ dội ngày nay đương phá nát gấp đôi chế-độ tư-bản đủ cho ta rõ rằng nó phá-nát gấp cả đảng Xã-hội-Cấp-tiến.

Cái ngày mai chưa xót của bọn tiểu tư sản có xa đâu! Giai cấp tiểu tư sản Pháp đang bối rối ở khúc quanh của lịch sử. Giữa khi ấy Đức đã nuốt Áo và lại đương dòm Tiệp-khắc, quân phát-xích Nhứt đã lấy được 9 tỉnh của Tàu, phản-trương Franco đã cho thành Allicante trải một con mưa tạc đạn.

UYỀM-ĐIỀM

LÀM THƠ ĐƯƠNG

KHÔNG NÊN ĐỐI ÉP

của TAY TRẮNG

Un littérateur qui croirait devoir arrondir et émailler les termes, serait ridicule et arriéré de deux siècles — St. BEUVE

TÔI không từ-chối cái hay ở những câu-đối trong thơ Đường.

Tôi rất phục rất ưa những câu đối tài-tình như :

« Đá vẫn bền gan cùng tuyết »

« Nước còn chau mặt với tang-thương. »

Thăng-long-hoài-cổ - Bà huyện Thanh-quan

« Chớ thấy câu kinh mà mặc-kế »

« Ai ngờ chữ sắc hóa ra không »

Có Tây đi tu - Ông Tú-Xương

Nhưng ngoài những câu-đối tự-nhiên đó, tôi nhận thấy các nhà thơ cũ thường đối ép từng chữ ; mà sự đối ép đó thường hại đến tinh-thần - nghĩa là ý - của thơ.

Nếu lấy những bài xoàng-xoang làm thí-dụ, mà chỉ-trích thì thôi nó nhan-nhân. Nhưng tôi e như vậy, sẽ có người biểu tôi có ác-ý (*méchanceté volontaire*) với thơ cũ.

Nên chỉ, muốn tỏ rằng tôi chỉ-trích sự đối ép là vì lương-trí, tôi xin lấy một vài bài thơ hay làm thí-dụ.

Chúng ta hãy ngâm bài thơ này của một nhà thơ sang Tân-đảo (*Nouvelles Hébrides*), khi về nước, đứng trên boong tàu, vừa mới nhô-neo, ngó lại ân-nhơn đứng yên trên bến, mà sanh lòng nhớ tiếc sâu-xa, nên câu tuyệt-diệu :

« Bâng-khuâng nhớ cảnh nhớ »

ân-nhân,

« Dời gót thung-dung tả mấy- »

vân :

« Khấp-đảo lơ-nhó non nghĩa »

trọng,

« Quanh tàu lai-láng giọt tình »

thân.

« Nhìn theo ngọn khói lao-đao »

dạ.

« Ngắm lại hàng dừa lững-thững »

chân.

« Mè uầy (mais oui) năm châu »

như xóm làng.

« Yêu nhau xa cũng có khi gần. »

Chúng ta, lần lần, ngâm lại bốn câu giữa :

« Khấp-đảo, lơ-nhó non nghĩa »

trọng,

« Quanh tàu lai-láng giọt tình »

thân.

« Ân-nhân ôi ! những ngọn núi lơ-nhó kia tức là cái nghĩa cao dày đáng trọng của ân-nhơn đối với tôi vậy ! những làn nước quanh tàu này, tức là những giọt nước mắt của kẻ phải ly biệt người thân ! »

Với nhà thơ giàu tưởng-tượng, tâm hồn người ta, nước mắt

người ta, đã hòa lẫn với vô-trụ, cái « gia gia » là người mẹ thương và, non nước vô-tri đã có linh-hồn.

Hai câu đó có lẽ còn hay hơn hai câu trong « Chúc cầm hồi văn » là một bài kiệt-tác của Tàu :

« Nhất tâm nguyên-tác thương »

hải nguyệt

« Nhất tâm nguyên - tác lĩnh »

dầu vãn.

(Nguyễn làm trắng giữa biển »

sâu,

« Nguyễn làm mây phủ trên đầu »

non cao,

(không biết ai dịch)

Đến câu :

« Nhìn theo ngọn khói lao-đao »

dạ.

« Trông ngọn khói lao-đao, »

hắn người lững cũng lao-đao »

tắc lòng ! »

Vấn cái hay tuyệt vời của hai câu trên : cái buồn không hình không ảnh đã trở nên có hình và ngọn khói vô-tình đã hóa ra hữu-tình.

Nhưng đến câu :

« Ngắm lại hàng dừa lững-thững »

chân.

Sao lại « lững-thững » ? Nếu hàng dừa yên-lặng kia có gọi trong cõi lòng một liên-tưởng ý-vị, thì người trên tàu cũng như hàng dừa, cũng đứng yên chớ ! Tại sao lại bước, mặc dầu bước chậm. Thật là vô lý.

Vì đâu có sự vô-lý đó ? Chỉ vì nhà-thơ cổ « đẽ » ra hai chữ « lững-thững » cho vừa đôi phải lứa với hai chữ « lao-đao ».

☉

Chúng ta lại ngâm một bài thơ xưa của bà Huyện Thanh-Quan. một nữ sĩ « Đường » hơn hết trong làng thơ Nam-Việt :

Qua đỉnh Đèo-Ngang bóng xế tà »

Cỏ cây chen đá, lá chen hoa.

Lom-khom, dưới núi, tiều vài »

chú,

Lạc-dắc, bên sông chợ mấy nhà. »

Nhớ nước đau lòng con cuộc cuộc »

Thương nhà mỗi miệng cái gia- »

gia,

Ngừng chơn ngoảnh lại, trời »

non, nước,

Một mảnh tình riêng ta với ta. »

(Qua Đèo Ngang)

Nếu hỏi hai câu nào hay hơn hết, hẳn một số đông người sẽ đồng ý nói liền :

Nhớ nước đau lòng con cuộc cuộc »

Thương nhà mỗi miệng cái gia- »

Với nhà thơ, con « cuộc cuộc » »

cái « gia gia » cũng có tấm linh »

hồn rung động, cũng nặng tình »

với tổ-quốc, gia-đình, con « cuộc » »

cuộc » là ông vua thương nước,

Hai câu có ý tưởng hay, tuy không mới lắm, lại được thêm « cuộc cuộc » đối với « gia gia », hai con chim đối nhau, hơn nữa « nước, nhà » đối nhau.

Thiệt là tài tình.

Nhưng con « cuộc cuộc » là con quái gì ? cái « gia gia » là cái quái gì ?

Ông Lê-Quỳnh, theo vua Lê-Chiều-Thống sang Tàu lánh nạn, khi tránh lòng nhớ nước thương nhà, có làm một bài thơ khiến người Tàu khen là « mỗi chữ mỗi giọt nước mắt » :

Gia-cô tại Giang-Nam,

Đồ-quyên t i Giang bắc.

Gia-cô mình gia gia,

Đồ-quyên mình cuộc-cuộc.

Vì cầm do hữu cuộc, gia thanh,

Cơ thần đối thứ tình vô-cực.

Gia-cô ở Giang-Nam,

Đồ-quyên ở Giang-Bắc,

Gia-cô kêu gia gia,

Đồ-quyên kêu cuộc cuộc.

Chim hia mà cũng « cuộc gia » »

kêu.

Trung thần, thấy vậy, tình không »

cực.

Hẳn bà Huyện Thanh - quan cũng đã đọc bài này, đã thấy cái hay ở bốn chữ « cuộc-cuộc, gia-gia » đối nhau, rồi, trong bài « Qua Đèo Ngang » bà cũng cố bắt chước.

Nhưng bà quên rằng nói :

Gia-cô mình gia-gia

Đồ-quyên mình cuộc-cuộc »

thì được, mà nói con « cuộc- » »

cuộc » cái « gia-gia » thì không »

được.

Người ta chỉ nói con cuộc, hoặc đồ-quyên, con đa-đa hoặc gia-cô, cũng như người ta chỉ nói con « chim cu » chớ không con « cu-cu », con « gà-mái » chớ không con « cục-cục ».

☉

Hai cái thí-dụ trích trong hai bài thơ hay, thiệt tưởng cũng đủ tỏ rằng đối ép từng chữ :

1) lắm khi câu-văn vô-lý,

2) lắm khi những chữ chẳng »

có nghĩa gì.

Thấy ý tôi, các nhà văn ngày nay, nếu không đối được tự-nhiên từng tiếng, thì nên đối ý cũng đủ. « Một nhà văn tưởng chừng phải gọt đẽ từng chữ, sẽ làm trò cười cho kẻ biết và lùi đi hai thế-kỷ, sau bọn đồng thời » (*Un littérateur qui croirait devoir arrondir et émailler les termes, serait ridicule et arriéré de deux siècles — Sainte Beuve.*)

TAY-TRẮNG

Vẻ dáng lượng cũng như vẻ dáng phẩm

LANH NAM-KY ẮN DỨT HẾT CÁC THỨ LÀNH KHÁC

Dùng rồi mới biết — Có bán khắp nơi.

TỔNG PHÁT HÀNH

TRẦN-LOI-KÝ

N° 38 Boulevard Bonhoure

CHOLON

Téléphone : 30.913

CÓ BÁN KHẮP NƠI

Giấc « THỜI MIỀN » và việc dạy trẻ em

Gần đây, hình như nhiều người mình hay đề ý tới khoa « Thôi-Miền » (hypnotisme); chúng tôi tưởng những người muốn học hay muốn biết thêm về khoa này, trước hết phải nên tự hỏi: « Giấc ngủ Thôi-Miền có lợi hay có hại cho người chung quanh ta. »

Lợi hay hại ?
Như phần nhiều khoa khác, nó có lẽ mặt lẫn bẽ trái.

Chúng tôi muốn nói qua cái lợi của nó, nhất là trong việc dạy dỗ trẻ em.

« Dạy con từ thuở còn thơ », lời tục của ta như vậy. Con người ta trở nên tử tế hay hư hèn, phần nhiều là nhờ ban đầu chịu sự giáo-hóa của cha mẹ và chịu ảnh hưởng ở hoàn cảnh từ lúc còn thơ ấu.

Mấy năm đầu, đứa trẻ thường bắt chước một cách tự nhiên... những điều nó nghe nó thấy, từ lời nói đến việc làm, từ cái hay đến cái dở.

Mỗi người lúc mới ra đời đều có chứa sẵn một đặc-tính hoặc tốt hoặc xấu; đặc-tính ấy tùy theo sự cảm hóa của đứa trẻ mà mỗi ngày một tốt thêm hay càng xấu hơn nữa.

Chúng nó bầm tính tốt chẳng? Được vậy thì còn gì hơn; cái lẽ phải sẽ cùng thời gian đem chúng đến một cuộc đời xinh đẹp và có ích cho xã-hội.

Nhưng trái lại, nếu bầm-tính xấu « đeo » chúng thì sao? Tự nhiên ta phải lo sợ cho tương-lai của chúng, vậy ngay từ bây giờ phải dạy bảo khuyên răn chúng một cách cho đúng phương pháp thì mới có hiệu quả. Lâu nay ở Âu Mỹ người ta thường dùng khoa thôi-miền để bổ thêm giáo-dục.

Theo những sự thí-nghiệm và khảo-cứu của mấy ông thầy thuốc chữa bệnh thần kinh có danh, hiệp lực với mấy nhà tâm-lý-học nổi tiếng, ta có thể nói rằng: Lắm lúc, phải cần đến phương thuốc để sửa trị những tật xấu hay tánh hư cho trẻ em: phương thuốc ấy là Thôi-Miền.

Nhưng phần nhiều nhà có con chưa biết dùng cái hiệu-lực của khoa Thôi-Miền, nói gì nhiều nhà khác có biết khoa ấy là gì đâu.

Có người sợ dùng nó có hại cho tinh thần trẻ nhỏ và phạm đến tự do của chúng chẳng?

Với câu hỏi thứ nhất, chúng tôi xin trả lời: không, Thôi-Miền không có hại, nếu người dùng nó đã có công lực tập kỷ-cang. Chỉ có cái « thái quá » mới có hại thôi.

Trả lời cho câu hỏi thứ nhì, đây chúng tôi xin tóm tắt lời của một ông giáo-sư có tên tuổi về khoa triết-lý:

— « Chỉ nói về việc giáo-dục,

phải nhờ thôi-miền giúp vào một phần. Nếu ta bỏ qua sự giúp ích của thầy thuốc chữa bệnh thần kinh trong việc dạy dỗ trẻ em, tức là ta không nhìn nhận công hiệu và năng lực của khoa học. »

Ông Benhim lại thêm rằng: « Nếu biết cách dạy dỗ thì đức-dục kèm thêm trí-dục, một hai khi có thể ngăn chừa được những tật xấu do sự tự-kỷ ám-thị (auto-suggestion) đem đến. »

Do những lẽ trên, ta nên nhìn nhận rằng lắm khi phải cần đến khoa Thôi-Miền trong sự giáo-dục trẻ em, có thể sửa tánh mấy đứa nghịch ngợm, cứu vớt chúng nó khỏi sa ngã xuống hố sâu vực thẳm mà chúng đang nhào xuống một cách tự nhiên.

Chúng tôi xin nói luôn rằng: về phương diện thực-hành, khoa Thôi-Miền có thể dùng để bớt — nếu không trừ được — cho trẻ em những tánh như hiếu thắng, thiếu chí quyết, cứng đầu và những tật xấu như: ăn cắp, tà-vạy, biếng nhác v. v.

Gặp mấy trẻ có những tánh ấy, ta chỉ nên dùng hành phạt chúng để đem chúng lại đường phải chăng? Không! Đối với đứa trẻ hiếu thắng, ta nghe theo lời chỉ bảo của Dr. Bérillon mà trị:

1. Lấy sự thực hành và đền kinh nghiệm mà chỉ cho chúng thấy, cắt nghĩa rành mạch cho chúng nghe;

2. Do thiên tư chúng và lượng sức chúng mà cho việc làm;

3. Cấm hẳn rượu.

Ngoài ba cách này, nếu ta mượn thêm lời dẫn dụ của khoa thôi-miền tiếp vào cho đầu óc chúng suy nghĩ có thứ tự, chín chắn thì chúng mau mạnh hơn.

LÊ-XUÂN

Coi qua trang 16

Sáng lập đã 10 năm và đã làm đàn cho những thầy đàn có tiếng như: Giáo Tiên, Ba Phở, Chơn, Ba Nén, Kéo, Cậy, Kỳ, (hết v.v.)

Son thoa môi THO RADIA

Cặp môi lại còn dịu dàng hơn da mặt.

Bởi vậy phòng thí-nghiệm THO RADIA theo phương-pháp khoa-học chế ra son thoa môi đã đẹp lại đúng phép vệ-sanh.

Son thoa môi THO RADIA bôi rất dễ, không làm khô và dày môi, giữ cho cặp môi đặn luôn luôn dịu dàng và đẹp đẽ. Son thoa môi THO RADIA để trong một thứ bao đẹp và tiện, có thể dùng mãi mãi.

Có năm màu khác nhau đựng qui bà qui có dùng theo ý muốn:

Màu cam, màu hơi đậm, màu đậm, màu hơi thắm, và màu thắm

CÓ BÁN Ở TẤT CẢ CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Tiếng dân kêu

Có luật phép hay lệnh trên nào cho mấy chú lính xông vô buồng kín nhà dân để hỏi giấy thân chẳng?

Bỏn báo tiếp được bài này, rất vui lòng đăng lên, để nhà chủ-trách sửa đổi cái tệ nói đây cho dân nhờ. Chúng tôi biết chắc một vị quan thương dân và công-bằng như quan Thống đốc Pages, không khi nào dung cho những người thừa hành công-vụ được lạm quyền và ngược đãi dân bào giờ. MAI

NGÀY 8 Juillet 1938, nơi vô tội nhà trong của cụ hương nhà công làng Mỹ-hội-chữ Lâm-thơ-Cru, mà kiếm bắt giấy thuế thân. Người em của tập để kêu nài cùng quan tuần-chữ nhà chờ khi lính Đức vô thành ở Long-xuyên, về vụ lính trong rồi ngăn trở không cho dưới quyền ngài thường đánh ra để làm khó dễ. Nhưng may đập và hành phạt dân quê một cách ngang ngược và vô cớ.

Dr-luận miền này rất sôi nổi bất bình về những cử chỉ ngang ngược của mấy chú lính làm quyền. Bấy lâu dân-chúng làm thỉnh mà chịu mãi rồi, nay sự đó đã hết giới-hạn.

Thật vậy, mấy chú lính nói đây, thừa hành công-vụ, đã làm nhiều điều hết sức trái với pháp-luật. Thuở giờ, dân chúng có ai dám thờ than kêu nói gì đâu. Vì sợ mấy chú ý quyền và kiếm có đánh mình thêm nữa, ai nấy chưa quên câu chuyện lính đoan dưới quyền ông Noyer hồi năm 1936 vậy. Bao giờ dân quê dứt nạt vẫn phải chịu lắm tình cảnh thiệt thòi.

Hai anh Lê-văn-Đài, Bùi-văn-Cừ đã đóng thuế năm 1938 rồi, khi gặp lính hỏi giấy thân của họ thì họ vẫn mau mau đưa trình, nhưng vẫn không sao tránh khỏi cây dùi-đục bằng cao-su của mấy chú lính cứ ra oai ngang ngược mà đưa vô mình họ. Thiếu gì người đã nếm mùi xét hỏi giấy thân bằng dùi-đục như thế.

Hôm rồi, anh Lâm-văn-Thiếu tức Chương, không có tội gì ráo mà phải bị công và giam trót 4 giờ tại nhà công. Vì sự ức lòng, nên anh Chương có rước trưởng-tòa tới làm constat và hương-chức làng có lập vi-băng, đem vụ ấy lên quan trên xử đoán. Hiện giờ nhà chức-trách đang mở cuộc điều-tra.

Mấy chú lính có cái lối xét hỏi giấy thân mới lạ kỳ cục hơn nữa, là rượt người ta vô tận trong phòng nhà người ta. Như cậu lính Đức hôm trước đây dám vô tới nhà trong của cụ hương chữ Lâm-thơ-Cru, mà kiếm bắt giấy thuế thân. Người em của tập để kêu nài cùng quan tuần-chữ nhà chờ khi lính Đức vô thành ở Long-xuyên, về vụ lính trong rồi ngăn trở không cho dưới quyền ngài thường đánh ra để làm khó dễ. Nhưng may đập và hành phạt dân quê một cách ngang ngược và vô cớ.

HOÀNG-TRUNG

(Mỹ-hội-đồng — Long-xuyên)

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique — Saigon

REN, GHĪ LAINE (Gō'i contre remboursement)

Coi tiếp ở đây

Họ Trường quyết sống chết với thành Hớn-khẩu phen này

Từ lúc Nam-kinh thất thủ, phía đông Nam-xương có mấy lại trúng đạn bị thương ở chun, Đường-sanh-Tri về quê quán mình ở Hồ-nam dưỡng bệnh nửa năm, vừa mới lành mạnh thì có cấp-diễn của Trương-giới-Thạch với lên Hớn-khẩu, giao phó cho việc du-thuyết Văn-nam.

Hôm 30 Juin, Đường-sanh-Tri ở Hương-cảng qua Haiphong, do đường xe lửa Hanoi Laokay của ta mà lên Văn-nam, được Long-Vân dân binh đón rước trân trọng oai nghiêm lắm. Nhưng đến cuộc thuyết giảng kết-quả ra sao, người ngoài chưa biết.

Tin trên — cái tin quân chánh yếu hơn ở Văn-nam không chịu để thiên-đô vào Cờn-minh — là tin báo Nhựt. Cờn tin dưới là tin báo « Xuân-thu » của Tàu. Hai tin có nhơn-quả liên-đới với nhau, chỉ tỏ ra vấn-đề thiên-đô Cờn-minh của Tàu bên trong chắc hẳn có chỗ bị-ấn gian nan lắm vậy.

THEO tin chót, thì hình như cái kế-hoạch của Nhựt tấn-công Hớn-khẩu do ngã Phiên-dương-hồ đã thất-bại. Giờ họ bỏ kế-hoạch ấy muốn vòng qua phía nam tỉnh An-huy mà đánh tới.

Song phía bắc Giang-tây và

phía đông Nam-xương có mấy chục sư-đoàn binh Tàu đã tập-trung để nghinh-địch quân Nhựt.

Nhờ vậy mà 15 ngày trước, Hớn-khẩu nào-động vì thấy quân Nhựt tấn mau như sét đánh ở Dương-tử-giang, bây giờ nhơn-tâm và tỉnh-thành đã khôi-phục bình-an. Số người bỏ đi cũng đã trở lại nhiều.

Trương-giới-Thạch tuyên-bố rằng mình tin chắc Hớn-khẩu có thể cầm cự 3 tháng nữa là ít. Nhờ vậy cho nên dân tâm càng vững lòng lắm.

Không nên nói quá

Tôi xin nói vắn tắt : Thuốc đau lậu hiệu Nhành Mai hay lắm, mới ra đời, nên tuyên-bố cho đồng-bào hay, ai rui có bệnh, nhớ kiếm mua thuốc Lậu hiệu Nhành Mai. Thuốc thật hay, dám chắc từ Nam chí Bắc không có thuốc Lậu nào hay hơn một thứ thuốc Lậu Nhành Mai hay lạ lùng lắm, chỉ nội 2 ngày thì biết sự hay của thu c. Uống thuốc vào, thì nước tiểu trắng trong, vi-trùng bị chết sạch, đi tiểu không còn gắt.

Phương thuốc này có thể nói quý vô giá, vì thời buổi này trùng lậu rất nhiều. Có thể nhờ thuốc này mà lần lần tuyệt bệnh lậu. Khắp nơi có bán giá mỗi hộp 1p.00, Saigon trừ bán nơi tiệm Nguyễn-thị-Kính và tiệm Nhơn-Hoàng số 15, Amiral Courbet. Và các ga xe điện các nhà buôn có bán.

NHỚ HỎI THUỐC LẬU NHÀNH-MAI
Cholon : Bạch-Loan 300 rue Marine.
Phnompenh : Huỳnh-Tri 15 Ohier.
Mytho : Nam-Cường Gallieni.
Cânthor : Kiosque Tân-văn.
Mua si do : Nhành Mai 298 rue Paul Blanchy Saigon.

HAI CHI EM TRINH THẨM CÔNG SẢN TÀU BI BẮT

Đây là hai chị em ruột, đang viên công sản, bộ hạ của Châu-Đức và làm nữ-gián-diệp cho Bát-lộ-quân, giả làm con gái nhà quê, xông pha các mặt trận ở Sơn-tây do thám binh tình Nhựt, để cho quân du-kịch Tàu biết sự động tĩnh của bên nghịch mà liệu cách tập công.

Rủi cho hai cô, tháng rồi bị bại-lộ hình tích, quân Nhựt bắt được, nhưng họ không xử bắn, chỉ đem về Đông-kinh, cho ở sanh nhai.

Coi tiếp ở đây

Các quan văn vô nều bỏ thành chạy trước thì chém đầu

« Vì đó mà nay ta lại nhắc dân văn võ, đều ở trong vòng nhỏ lệnh trước : Phàm là những chết sống đồng mạng với nhau, huyện-trưởng và những chuyên-vay bắt cứ lúc nào chỗ nào, viên ở trong chiến-khu hay là cùng nên giữ vững tinh thần gần chỗ chiến-khu, cùng tất cả hoạn nạn có nhau, như thể chun những trưởng-quan địa-phương, tay tương cứu. Có thể mới tỏ ra nhứt-thiết không được bỏ chức được quốc-dân ta có nhơn-hòa, đi đâu, cũng không được kiếm trên dưới nhứt đức nhứt tâm ; có lia bỏ thành-tri, như cách sợ có thể mới đủ chế cái tử-mạng giặc đi trốn vậy. Trước khi của quân giặc đã tới lúc gắng chưa có mạng lệnh của trưởng-gượng nguy ngập lắm rồi. quan Quân-sự, mà đã bỏ thành « Ta trông hết thấy chur vị bỏ chức đồng trước, chừng sau trưởng-quan chánh-sự và quân-xét ra, đều chiếu quân-pháp trị sự phải răn bảo hộ-thuộc mình, tội không tha. vâng theo lệnh này.

« Ai nấy phải biết giữa lúc quốc-gia dân-tộc nguy cấp tồn vong như vậy, phàm các quan

TRUNG-CHÁNH
Ngày 2 Juillet ở
Hồ bắc phát diển

CLINIQUE PELLERIN 93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél. : 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người dễ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khi cụ thể mổ và đẻ khó.

Coi mạch và trị bệnh : tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà : tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie.

• Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH : Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Không đau làm giàu biết mấy

Mất ngủ, kém ăn, tâm thần mờ mịt, đều là những

nguyên nhơn làm cho ngài thất bại trên đường đời.

Nếu ngài muốn tạo lên hạnh phúc, giàu có, phong lưu,

thì nhứt thiết ngài hãy giữ mình, chớ để thường đau ốm.

Sự thành công thắng lợi chỉ dễ giành

cho những người mạnh khỏe mà thôi.

Vậy mỗi tuần ngài hãy bồi dưỡng thân thể bằng một viên

CỦU-LONG-HOÀN

Quán nhà thuốc **VÔ ĐÌNH DÂN** 323 RUE DES MARINS
CHOLON
118 ESPAGNE SAIGON - 4 OHIER PHNOMPENH

MỘT CÔ THIẾU-NỮ HOÁ RA CON TRAI

Ai thường đọc báo, chắc không quên mấy năm gần đây, các báo Âu Mỹ thường đăng tin xảy ra mấy cái hiện-tượng lạ này: «trai hóa làm gái, gái hóa làm trai».

Thật là những hiện-tượng mới lạ ở đời hiện-tại, khiến cho các bậc cụ-đầu trong y-học và sanh-lý-học đã tốn công nghiên cứu mà tìm không ra nguyên-nhơn.

Một cô thiếu-nữ từng trải qua hiện-tượng lạ ấy tự thuật chuyện mình nghe rất kinh-dị và cảm-động. Chúng tôi thấy đăng trong tập nguyệt-báo của các y-khoa bác-sĩ ở Paris tháng Juillet này.

Dưới đây toàn là lời cô tự thuật.

Chỗ đó là một trường nhà tu, ở bên sườn núi, phong cảnh rất thanh u tịch-mịch. Má tôi dần tôi vô học và ở luôn trong trường. Năm ấy tôi mới có 17 tuổi. Tuy là con gái dậy thì, mà sao thân hình tôi thô kệch, thịt bắp vai u, không phải mềm mại có duyên như các chị em. Tiếng tôi nói cũng không được thanh bai, chị em vẫn lấy làm lạ, vì con gái đến thì không ai nói tiếng kỳ cục như thế.

Má tôi tuyệt đẹp, nhưng bà thất-vọng vì đẻ ra một đứa con gái vô duyên như tôi. Bởi vậy bà muốn tôi vô học trong nhà tu ít lúc, hóa được thay đổi ra đáng điệu khuê-các chẳng.

Tôi vô ở nhà tu, lấy làm khoái ý, vì tôi ưa cảnh thiên nhiên u tĩnh.

Những bạn đồng học trong nhà tu, đều là con gái nhà giàu, người nào người nấy trẻ trung, vui vẻ, chỉ tỏ ra đời họ mai sau chắc là tốt đẹp sung sướng.

Tôi kết bạn thân với chị Ni-côn (Nicole). Chị xinh đẹp hơn hết và hiền hậu hơn hết. Tất cả chúng tôi đều mê sắc đẹp và cặp mắt xanh biếc của chị như trời mùa xuân. Tôi vừa thân yêu, vừa tôn kính chị ta. Má tôi và các bà giáo ngó thấy đều lấy làm mừng. Vì không ai đáng làm kiểu mẫu cho tôi hơn là chị Ni-côn. Tôi rán bắt chước

SAU KHI LÀM VỢ NGƯỜI ANH RUỘT TÔI TRỞ LẠI LÀM CHỒNG CỦA CÔ EM

những cử chỉ có duyên và cách đi đứng phong nhã của chị.

Song sự bắt chước đó nhiều khi tôi cảm thấy khó khăn hết sức.

Quái lạ! thỉnh thoảng tôi lại phát đau một cơn bệnh gì rất kỳ, ông lương-y trong trường bảo là tại tôi dậy thì mà không có kinh-nguyệt, rồi ông cứ theo mặt đó mà cho toa chữa thuốc mãi mà không ích gì.

Một đêm kia, bỗng dưng tôi phát đau đớn lặn lặn, đến nỗi tôi muốn có người nào ở bên cạnh nâng giấc tôi, chớ một mình tôi, tôi không chịu nổi.

Tôi rón rén nhẹ nhàng chỗi dậy, lần mò trong đêm tối đen thui, men tới bên giường chị Ni-côn nằm.

Chị ta chợt tỉnh hồi nhỡ tôi:

— Chuyện gì vậy?

— Tôi đau đớn quá chị ơi!.. nếu như chị biết!

— Chớ có đứng lâu ngoài lạnh như thế. Chịu khó nằm chen vô giường tôi đây nè.

Tôi nằm ôm lấy chị Ni-côn, chị vuốt ve tôi và hỏi:

— Cơ khổ chưa, chị Cơ-lô-đi (Claudie)? Chị đau ở đâu thế!

Tôi chỉ nắm tay chị ta đặt trên bụng tôi, chớ không nói năng gì hết.

Chị thoa bóp mình mấy cho tôi và nói thầm thì yên ỉ tôi, âu yếm hơn chị em ruột.

Tôi không hiểu sao sự đau đớn bỗng hóa ra sự khoan khoái, lúc ấy tôi cảm giác rung động lạ kỳ, nói ra không được. Thẽ rồi tôi ôm lấy chị Ni-côn mà hun lấy hun để. Chị để mặc tôi hun hít, hai tay chị cứ mân mê thoa nhẹ đầu tóc tôi, làm như chị ru em ngủ vậy. Nhưng thấy tôi hun hít mãi, kỳ cục quá, chị phát sợ, vung vẩy dang tôi ra và nói:

— Tuổi đi về chỗ đi, Cơ-lô-đi, kéo người ta bắt gặp chúng mình như vậy thì kỳ lắm đa.

Tôi phải vâng lời.

Trọn đêm hôm ấy tôi thao thức, không sao ngủ được.

Qua ngày hôm sau trở đi, lần

tôi mọc ra những sợi lông con cùng khắp, y như đàn ông. Tôi lấy làm rầu. Nhưng chị Ni-côn tươi cười:

— Ôi thầy kệ nó mà. Tôi yêu mến chị thì dầu bây giờ chị có xấu xa gì nữa tôi cũng vẫn mến yêu.

Má tôi muốn được thấy tôi có chồng mau mau. Tôi thử dài với chị Ni-côn:

— Chắc không bằng nào thêm lấy đến tôi đâu chị à. Tôi không có nước da trắng và mình mẩy tròn trịa xinh xắn như chị, thì ai mà thiết đến tôi.

— Ủa sao lạ vậy? Nếu tôi

hồi trên mặt mày và châu-thân thương chị được thì cũng có nhiều người khác thương chị được chớ.

Chị Ni-côn có người anh hơn chỉ mấy tuổi. Hai chị em giỡng nhau đả độn, từ khuôn mặt cho đến nước da tác người.

Chị quyết định cho tôi và anh của chị phải làm quen và thương yêu nhau.

Thế rồi tôi ở nhà tu ra làm lễ thành-hôn với anh Phăng-xoa (François) là anh ruột chị Ni-côn.

Đêm hôm động phòng huê-chúc, anh Phăng-xoa đang ôm ấp hun hít tôi, bỗng dưng anh giựt mình như có sét đánh ở đầu dưới giường, rồi anh la hoảng:

— Chuyện đâu quái lạ vậy kia?

Tôi lo sợ không hiểu chuyện gì:

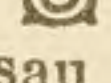
— Minh làm cái chi lạ vậy?

— Cơ-lô-đi ơi! minh đâu có phải là đàn bà!

— Thế thì tôi là gì chớ?

— Nào tôi biết! Nhưng có lẽ minh là đàn ông...

Tôi vật vã khóc vùi. Anh Phăng-xoa dùng lời âu yếm để an ủi tôi và cắt nghĩa hiện-tượng về sanh-lý cho tôi nghe.

Sáng hôm sau có hai nhà y-khoa đại-danh ở Paris tới xem xét thân thể tôi. Té ra tôi chỉ là đàn bà ở mấy cái dấu-lỗ bề ngoài thôi. Hai ông dùng ngoại khoa mổ xẻ, chuyên trị dùm tôi, để tôi theo sự biến hóa thiên-nhiên bí-mật, mà trở ra đàn ông một cách hẳn hoi.

Mấy tháng sau tôi ra tòa đốc-ly xin đổi khai sanh và căn cước.

Tôi là một thằng đàn ông rõ ràng.

Giờ được mặc y-phục đàn ông tôi mừng quá. Bao nhiêu cử chỉ vụng về của tôi lúc trước, giờ thành ra tự nhiên.

Rồi cái tình thương chị Ni-côn ngày nọ vùng dậy trong tâm não tôi, và hai bên cha mẹ bằng lòng, tôi và chị Ni-côn trở nên vợ chồng chánh-thức.

Vậy là sau khi làm vợ người anh, giờ tôi trở nên chồng cô em đó.

RƯỢU BỔ MẠNH

NÉO - TONIQ

Của Bác sĩ PÉRIÉ

Ăn ngon, Ngũ khỏe, Bổ sức, Vượng thần, Trị rét, Ngừa Lao

Nam, Phụ, Lão, Ấu, đều dùng được.

Bán tại: **PHARMACIE KIM-QUAN**
90 Bonard SAIGON

Chuyện lạ xứ Huế...

CỤ THU'ỢNG BÀ

CHU'ỒI THẨM PHU - TƯ'ỚNG

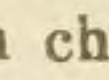
GIỮA TIỆC... **CHUYỆN THẬT 100/100**

CÂU chuyện này không phải bên tai cụ ông mà nói nhỏ nhỏ:

của chúng tôi, mà là của — «Đ... mẹ cha mi, mi có phỏng-sự-viên báo «Phụ-Nữ» ở Hanoi như chuyển vô Nam vừa rồi, trở ra đến Huế nghe được rồi chép đăng trên báo hôm 9

Juillet. Chúng tôi muốn theo đó mà thuật lại để hiển độc-giã được giải buồn chốc lát với một chuyện ly kỳ ở kinh đô ta.

Nó chính là chuyện có thật.

Cụ ông được làm tôi Thượng thư là nhờ «phước-đức» cụ bà. Vì cụ bà vừa trẻ vừa đẹp, lại thông minh, lịch thiệp, có tài ngoại-giao với các quý quan bảo hộ rất giỏi. Bởi vậy mà bề hoạn có tiếng ba đào mặc lòng, cụ ông ta xuôi gió thuận buồm, bởi mau tới bến. Tục ngữ ta nói: «gái ngoan làm quan cho chồng», đúng lắm.

Tự nhiên nữ-quyền hồng-hách, phu tướng khiếp oai, chẳng có lạ gì.

Một hôm, thiết tiệc đãi các bạn đồng-liêu, cụ ông ta nhai trúng một cục sạn xen lẫn trong mỹ-vị cao-lương. Cụ tức giận lắm, giữa tiệc bỏ vô tư-thất, rầy quở cụ bà với giọng hàng tôm hàng cá:

— «Đ... mẹ cha mi, chút xíu nữa tao bị gãy răng rồi còn chi?»

Rồi cụ trở ra tiệc thừa tiếp quan khách như thường.

Chắc cụ bà uất ức, vì mình có công lao làm nên danh-phận cho chồng, mà chồng thóa mạ mình với một sự lởi sơ sót nhỏ nhen, không thể nhịn được, cụ bà liền theo bên gót cụ ông, toan bề làm dữ. Nhưng lúc ấy cụ ông đã trở lại ngồi tiệc rồi, nếu to tiếng thì e quan khách chê cười, nên cụ bà ghé sát

bên tai cụ ông mà nói nhỏ nhỏ:

— «Đ... mẹ cha mi, mi có gãy răng thì mặc kệ mi, sao dám chưởi tao!»

Chết điếng trong lòng, nhưng cụ ông làm bộ trấn tĩnh, vui vẻ:

— «Vâng, bà lớn cứ biểu nhà bếp bưng vịt hầm lên!»

Một lát, cụ bà lại chạy lên, rồi tai chưởi cụ ông nữa:

— «Đ... mẹ cha mi! Mi sợ gãy răng mà còn đòi ăn thịt vịt!»

Cụ ông lại điềm nhiên nói:

— «Vâng, bà lớn cứ biểu nó châm trà Long hỷ để các quan dùng»

Cụ bà vô nhà trong, nhưng vẫn chưa hả giận, và có tánh nóng khó dằn, cho nên cụ bà lại trở ra chưởi thăm bên tai cụ ông:

— «Đ... mẹ cha mi! Lát nữa quan khách về hết rồi tao xách guốc bõ trên đầu mi cho mi biết tay, cho mi chừa thói chưởi vợ»

Hình như nghe chưởi đã quen tai, cụ ông vẫn điềm-nhiên, nói cách vờn vờ:

— «Vâng, vâng, bà lớn cho bưng đét-xe lên đi.»

Quan khách không ai hay sự-tình gì hết, trông chắc cụ ông cụ bà ăn cần lo lắng bữa tiệc, chớ đâu có ngờ...

Nhưng bao giờ rừng cũng có mạch, vách cũng có tai, một lần lính đứng hầu tiệc gần bên cụ ông, nó thỉnh tai nghe rõ cả những câu cụ bà chưởi thăm đó. Rồi do cái miệng nó, câu chuyện lý thú này mới leo qua vòng thành bộ-việ, mà ra ngoài dân-gian truyền-tụng với nhau làm câu giai-thoại...

X. Y.

Tiệm may tân thời

LIÊN-HOA

đẹp và khéo nhứt

110, LAGRANDE. — SAIGON

THIÊN-HÒA BAN-DUỐC

Trị tận gốc các bệnh trái và ban như ban của lưỡi trắng. — **THIÊN-HÒA-BUÔNG** — CHOLON

Dịch dùm cô BICH-LAN 2 bài thi của chi-si CAO-LY

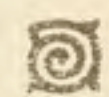
Bánh - van - Tiêng Ex.
Huong - ca au village
Thanh-Hoa Cailay

Đau lòng xương khúc Đại -
phong ca.

Phan-van-Di Mytho

I. — Khóc la đầu thấy dạng
Đồng-đà,
Lúa mọc đầy đồng chẳng nở
qua.
Vì nước mấy ai tròn phận sự
Có tài không chỗ động can qua
Giang san bên vững y như củ
Nhơn vật uơn hèn khác trước
xa.
Ta cũng lâu đời mê mới tỉnh
Đau lòng xương khúc Đại-
Phong-ca.

II. — Nước mắt nhà tan nỗi
xót xa.
Giòng sông nước cũ máu đào
pha.
Nguồn cơn thảm thiết khôn
bày tỏ.
Cảnh tượng mơ màng chữa
phá ra.
Bọc lấy da xương thân xích tử.
Bỏ rơi đầu óc kiếp tai ba.
Mối thù sâu biết bao giờ trả.
Hồn nước hay đau gọi được mà !

Trần-van-Ty Phunhuân

II. — Nước tan vua mất nghĩ
thêm thương
Nhuộm máu giòng sông thấy
chân chừng.
Thuở nọ chém đâm khôn nỗi
nhớ
Đến nay mây khói vẫn chưa
quang
Thương vì con đỏ xương da
bọc.
Khóc những anh tài óc sọ
hương
Thù nước ngày nào mong trả
đặng.
Kêu hồn vàng lại há vô phương ?

I. — Khóc hỡi đồng-đà ở xứ
nao ?
Trải qua cảnh vật ngàn tâm
bào.
Cổ kim trách-nhậm bao người
trộn,
Sau trước đất cùn khó mùa
đào.
Non nước tiền triều in huyệt về
Thần dân tân-đại khác xa màu
Bốn ngàn năm mới bừng con
mắt,
Thường hát Đại-Phong gượng
lấp sầu.

Nguyễn-van-Tuyên
243 Lagrandière

I. — Biết đâu mà hủ vía đồng-
đà.
Ruộng lúa cung điền ngại bước
qua.
Sinh tử mấy ai tròn trách
nhậm.
Anh hùng khôn thỏa chí bôn ba.
Giang sơn nguyên vẫn trào vua
trước
Nhân vật xem như bọt dĩ hà.
Ta ngủ bốn ngàn năm tỉnh
dậy.

II. — Mắt nước lìa vua chạnh
xiết bao !
Ràn ràn máu đỏ nước sông
trào
Sanh linh tàn sát năm đầu nhớ
Sương mịch bữa giăng về úa
xào,
Rời rã thịt xương con đỏ chịu
Nát tan đầu óc kẻ tài đau.
Cựu thù quyết trả ngày mớ
đặng ?
Không lẽ hồn vàng điếc mãi
sao ?

AI MUỐN HỌC THÊM PHÁP-VĂN?

Xứ mình hiện giờ, mỗi việc gì cũng phải dùng tiếng Pháp và giao thiệp với người Pháp hằng ngày, mà học lực Pháp-văn mình kém, nhiều khi bực tức. Giờ phải học thêm mới được.

Vậy thì cái tin này quý-vị mừng lắm.

Ông NGUYỄN-PHẠ - LONG sẵn lòng dạy học Pháp-văn bằng thư (par correspondance), bằng cách rất dễ hiểu và mau lẹ tới.

Tiền học mỗi tháng 10p. Viết thư xin thọ giáo và đóng tiền học tại địa-chỉ : n. 11 rue des Jardins Saigon.

Có điều xin quý-vị hiểu rõ rằng cách học này chỉ dành riêng cho những người lớn tuổi, hay đang làm việc và sẵn có học lực khá khá, giờ muốn học thêm cho giỏi, hoặc để đi thi bằng cấp trung học hay thi lên ngạch trên (cadres supérieurs) trong các sở của Nha-dược. Những người học còn kém, cũng là anh em đang học các trường công trường tư, thì ông Nguyễn-phạm-Long không nhận dạy. Xin miễn viết thư.

M.

I. — Đồng-đà, bầu tiếng khóc
mi không
Thấy lúa đầy đên biếng rui
dung
Sống chết mấy ai tròn trách-
nhiệm
Anh hùng không chỗ thử đao
cung.
Non sông còn giữ oai hùng
trước;
Nam tử sao quen thói má hồng
tỉnh
Ngủ bốn ngàn năm hờn mới
lòng
Đại-phong cang bát cang đau
lòng

II. — Xót thương cho cuộc
nước vua tan
Vết máu dòng sông vẫn đỏ lan
Tai nạn xưa kia hèm khó nhớ
Mịt mù nay cũng chữa thanh-
quang.
Vóc mồn, xích-tử đương nguy
khốn
Đầu mắt, anh tài chịu đỡ đang
Ngày trả thù sâu đâu có biết
Không tin hồn gọi chẳng hồn
sang.

Phác-Hoa Phan-Thiết

I. — Nào đâu lớn tiếng khóc
« đồng-đà » ?
Nội gầm đồng thêu nở bước qua
Sống thác mấy ai tròn trách-
nhiệm
Anh hùng không chỗ dấy can-
qua
Non sông dạng cũ triều vua
trước,
Nhân-vật ngày nay bọn phẩn
xoa !
Nước bốn ngàn năm say mới
tỉnh,
Đau lòng ta xương đại-phong-
ca.

II. — Nước mất nhà tan, cảnh
khó coi ;
Dòng sông còn ngấn huyết lưu
hoài.
Sổ người dâm chém không sao
kê,
Vân đám mây mù chẳng thấy
khai.
Xương bưng da chỉ thương
xích-tử,
Máu rơi thịt đỏ khóc anh tài.
Thâm-thù ngày báo bao giờ nhĩ?
Chẳng lẽ hồn xưa gọi chẳng ời !

(Còn tiếp)

Kính cáo đồng-bào

CỦ Nguyễn-An-Cư đối với đồng-bào, công-chúng, bấy lần
thiệt đã cảm-tình tri-kỷ; những người được quen biết cụ,
xét thấu tâm tình và từng nhờ cụ trị bệnh thì không ai mà
không khâm phục tài đức của cụ.

Năm nay, tuổi cụ đã quá lục-tuần. đáng nên hưu dưỡng tình-
thần lâu rồi nhưng vậy mà lúc nào cũng gia-tâm chú-ý với đạo-
nghệ, không giờ phút nào chịu an-nhàn rồi-rãnh, thành ra sức
kém lực suy, triền-miên lão-bệnh.

Gần đây cụ muốn cho đồng-bào xa gần được hưởng-dụng các
phương thuốc thần hiệu của cụ chế ra nên đã cho các thư thuốc
ấy bán xa ra trong nhiều tỉnh.

Đề đầu trong khi thuốc phát-hành, đồng-bào xa gần đều
hoan nghinh một cách nhiệt-liệt, nào lớp thân-chủ đến nhà xem
mạch lấy thuốc, nào lớp Đại-lý các nơi lấy thuốc, công việc dập
dồn mà ngày giờ và sức người thì có hạn, không sao mà báo-chế
cho kịp với sự ứng dụng của đồng-bào.

Vì có vậy nên kể từ ngày nay cụ Nguyễn giao hết các việc về
sự báo-chế và mua bán thuốc cho Ông Nguyễn-đức-Nhuận và ông
Cao-văn-Trực đảm nhận chữ-trương. Ông Nguyễn-đức-Nhuận
nguyên là chủ-nhiệm báo « Phụ-nữ Tân-văn » lại là một nhà
thương-mãi có tiếng bầy lâu trong-xứ, lại đã sẵn có hàng-tám, chắc
sẽ không phụ lòng cụ Nguyễn tin cậy.

Có vậy cụ Nguyễn mới được chút ít thời giờ nhàn rỗi trong
lúc tuổi già. Dầu vậy, thoảng lúc nào có những bệnh nguy-cấp,
cụ cũng cho toa giúp thuốc để cứu nguy, giờ nào cụ còn ở thế-gian
thì giờ ấy cụ cũng không quên cứu giúp Đồng-Bào bình-hoạn.

Vì phải theo sự bố-buộc của luật-pháp, sở báo-chế từ nay đặt
tại Saigon lấy danh-hiệu là : « Tam Kỳ Dược Phòng » và
sự báo-chế ấy thì do ông Ng đức-Nhuận trông-nom báo-chế theo toa
của cụ Nguyễn-An-Cư cho và chịu hoàn toàn trách-nhiệm

NAY KÍNH CÁO.

Muốn được hoàn toàn ba việc: Hàng tốt, vẻ
đẹp và dùng bền thì nên mua nón và giày

au coq d'annam
108 bd Bonard Saigon

◆ Hãng làm gạch bông của người Annam ◆

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment)
và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo
(marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội
tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng
ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hai-
phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi
thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »

BẢO TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT
68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone 21 038

Cây cao su

Cây sao tươi tốt lá rướm rả
Kìa giếng cao su mới nẩy ra
Mạch nước đầy voi đeo nặng mãi
Lưỡi dao dẻo gọt biết chỉ mà.
On trời những ước con mưa giới
Nợ chũm mong đèn giọt lệ sa
Nào kẻ ra công người cố cuộc
Yêu vì máu mủ há yêu hoa

SỞ CAO SU ĐẤT ĐỎ

Rừng đây khi trước đầm rừng
hoang
Tươi tốt vườn ai khéo sửa sang
Nhà ở gần xa năm bảy lớp
Cao su bát ngát mây muôn ngàn
Đầy rừng đất đỏ cây phun bạc
Chờ lũ dân đen mắt nhuộm vàng
Kẻ của người công khôn xiết kẻ
Cuộc đời thay đổi khéo đoan.

M. le Đ. THỊ KIM LIÊN.

LỎ LẮNG

Bởi ngai xuân qua hóa hận lòng
Bây giờ em nghĩ rồi bóng bong.
Bỏ thương vương tội, tình ngao
ngán,
Biết vậy thà em ở góa xong.
Ra đường, bạn hỏi đến chồng em
Thẹn thùng, em tưởng bạn pha
dèm.
Phút chốc băng khoăn lòng tư ái,
Bắt đầu hôn tử suốt ngày đêm.
Ngày đêm bất rứt môi thương
tâm,
So-sánh đầu đầu lệ khó cầm.
Viết biết đời em mà đến thế,
Hoài công dẫu lược với cái trâm.

NGÔ TRẦN

BẢNG-KHUẢNG...

kính tặng Tổ-Lan

Cùng với đơn đau, rung cảm mấy
sợi tơ sầu,
Những phút êm mơ đường xa
thắm mấy ngàn thâu.
Lòng ta cứ mãi sôi nổi nhớ-nhưng
kính đi:
Lễ loi, đời xem ra, ôi! quá chừng
vị vị.
Ta đã lấy thuốc lá để tâm mê
cân não,
Lấy rượu nồng thiêu đốt huyết
mạch cho hư tàn..
Những sự say-sưa, khoái trá,
rừng động, huy hoàng
Không làm cho ta quên được mỗi
tình hoài bão!
Chiếm lẫn cả tâm hồn như một
cách tảo bạo
Em đối với ta là nguồn ánh-sáng
tôn giáo:
Nhưng, chân-trời xa cách đâu
gặp cõi hư vô,
Bảng-khuảng tìm góp ừ-thăm
nơi mấy vần thơ.

NGUYỄN-THÔNG

(10 Juillet 1938)

Bệnh Phong - ngứa

Các thứ phong độc ở trong máu mà
biến ra các chứng bệnh ngoài da như
à:

Nổi mọt có giẻ cùng mình, dưới hán
vân tọa, lưng, ngực, cổ, bắp vế, ngứa
ngâm, hay là da thịt bông sưng tề,
nổi cục đỏ bầm, ngứa theo kẽ tay, có
mọt trong bóng, da lòng bàn tay hoi
xười, da mặt sần, đau lưng, mỗi xương
hảy uống thuốc.

Phong Ngứa Nhoan-Hoàng
Thủ tiêu các thứ phong độc, phong
ngứa lọc máu trở lại tinh sạch, ngứa
được bệnh phong tình, trẻ nhỏ có ghẻ
lở, ghẻ ngứa, nổi u nổi giẻ dùng rất
công hiệu.

Người lớn trẻ nhỏ đều dùng được
giá mỗi gói 0, p60

Nhà thuốc NHƠN-HOÀNG
15, Amiral Courbet - Saigon
Gửi lãnh hóa giao ngân mau lẹ từ 2
hộp sập lên.

Bán, sửa và cho mượn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ
tùng thay vào các thứ máy đánh chữ
BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY
Có thợ chuyên-môn khắc chữ
bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT
81, Bd Charner. - SAIGON. - Tél.: 21.289

Giải minh cái thuyết

VĂN-MINH CÁCH-MẠNG

của SAO-NAM TIÊN-SANH

Độc-giã đã biết đại ý trong bức thư Phan tiên-
sanh ở Tàu gửi về nước, 1921, bày tỏ chánh-kiến của
mình đã thay đổi 9 năm nay: Giờ ta bỏ cái lối vận
động cách-mạng bạo động dã-man, mà đeo đuổi cái
chữ nghĩa cách-mạng văn-minh.

Muốn cho quốc-nhơn hiểu rõ ý kiến của mình cho
nên tiên-sanh lại phụ theo bức thư ấy những lời thuyết
minh mà chúng tôi dịch ra sau đây.

SAO gọi là cách - mạng dã- man?

Phàm là mưu toan vận-động
công cuộc cải-cách gì mà không
có trật-tự, không sắp quĩ-mô,
không hạp nhơn-đạo, không
thương dân-sanh, chỉ cốt sao
được thỏa cái dã-tâm nhứt-thời,
sính cái thủ-đoan chốc lát, chỉ
ỷ vào võ-lực mà cách-mạng, ấy
là cách-mạng dã man. Cái lối
này, các nước mạnh hay lợi-
dụng hơn hết.

Sao gọi là cách-mạng văn-
minh?

Vận-động cách-mạng mà có
trật tự, mực-thước, đã không
hại gì nhơn-đạo lại có ích cho
dân-sanh. Trước sau giữ một
mực hòa-bình êm ái, nhưng một
khi cơ-hội đưa tới, mình có thể
ngồi một nơi mà đè chặn được
cái cường-quyền làm nó phải
nguy phải chết. Phàm những
cuộc cách-mạng chỉ lấy hòa-
bình và văn-hóa mà làm thành
công, đều có thể gọi là văn-
minh cách-mạng. Lối này, những
nước hèn yếu thường lợi-dụng
nhứt.

Người nước mình tại sao
không nên làm cái lối cách-
mạng dã-man?

Hễ cách-mạng dã-man thì tất
phải dùng đến võ-lực.

Hễ phải dùng đến võ-lực,
thời phải dùng nhiều thứ vật-
liệu khí-giới. Nào súng thần-
công, nào đạn hột lựu, nào tàu
đánh trận, nào súng liên-thịnh,
nào phi-cơ trên bộ dưới thủy,
nào thiết-giáp chiến-xa, nào
trái bom, nào hơi độc v.v...

SAO-NAM tiên-sanh

Phàm những vật mà mình không
có thì người ta có dự dặt. Thế
mà cái tiếng dã-man lại chỉ về
phần ta chịu, rồi kết-quả ta bại
họ thắng, vì đó mà ta không
nên cách mạng dã-man.

Vì sao chỉ nên làm cách-
mạng văn-minh thì hơn?

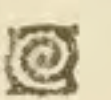
Phàm cách-mạng văn-minh,
chỉ chuyên dùng văn-hóa, lấy
ngón mềm mỏng hòa-bình mà
đủ khiến cường-quyền không
thi-thố vào đâu được.

Hễ chú không lấy cách binh
dã-man thì tôi không buồn
bàn với chú (người ngoại-quốc
biển, xa-trưởng trên xe lửa v.v.)

gọi là bãi-thị; tôi không làm
mướn làm thuê cho chú (người
ngoài gọi là bãi-công); tôi không
vô học những trường của chú
lập ra (người ngoài gọi là bãi-
khóa), tôi không nạp sưu thuế
cho chú (người ngoài gọi là đình
thuế); tôi không chịu sung vào
đội cảnh-sát của chú (người
ngoài gọi là bãi cảnh); tôi không
vì chú mà đem thân tôi làm phu
xe, làm thủy thủ (người ngoài
gọi là bãi dịch).

Nói ví dụ như bãi công một
ngày, thì trong một ngày đó xe
lửa không thể đi, tàu thủy không
thể chạy, khi giới không ai vận
tải, lương thực không ai tiếp
tế. Gặp lúc có chiến-tranh,
thì cái hại ấy càng nguy hơn.
Chỉ cầm cứng trong vài tuần,
thì chánh-phủ cường-quyền
không thể nào không phải bó tay
mà chịu theo sự muốn của đảng
lao-công. Tức như mới rồi (xin
nhớ luôn rằng hồi Phan tiên-sanh
nói đây là 1921) dân Nga lao-
nông (lao-động và nông-dân) đập
đổ được cái đế-quyền chuyên-
chế rất thanh rất oai, mà sáng-
lập nên một chánh-phủ Lao-
nông, ấy là nhờ họ chuyên dùng
cái thủ-đoan mới nói trên đây.
Hiện làm thủ-lãnh chánh-phủ ấy
tức là ông lãnh-tự đảng Lao-động
Liệt-ninh đại-thánh nhơn (Léni-
ne). (Dư-luận thế-giới hiện giờ đều
cho Liệt-ninh là người bực nhứt
trong thế-giới). Thật là khuôn
mẫu của cách-mạng văn-minh đó.

Kết quả của nó là yếu thắng
mạnh thua.

Những lý-do vì sao lối cách-
mạng ấy yếu thắng mạnh thua?

Kể mạnh bao giờ cũng đứng
ở địa-vị chỉ-bảo sai khiến (như
chức giám-đốc trong xưởng thợ;
chức quản-lý trong hãng buôn;
quan tư-lịnh nơi chiến-trường;
viên thuyền-trưởng trên tàu
biển, xa-trưởng trên xe lửa v.v.)

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

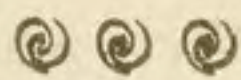

Ái đã đi tới Chợ Lớn, mà chẳng hề bước lên "Thái-Hồ-Lầu" thì cũng thiệt!
Vì chốn này: đã dành sẵn đủ thức sơn-trân hải-vị, để cho ta cùng bạn-hữu
năm ba đánh chén trong khi nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống
đủ mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nga: lầu cao sảnh rộng; Có vườn hoa đẹp, có
gió thanh-tán, muốn an-bộ đường-xa, lại sẵn sàng thang điện. Ta có thể đến đây:

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có đề sẵn cờ tướng);

Khi xem hoa nở, Khi chờ trăng lên!

Thật là vô-cùng hứng-thú, lắm điều thanh-tân !!

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều.

Có bán trà, bánh, mỳ, cháo để điểm-tâm; theo giá kinh-tế. Có ca-nhĩ tấu giọng
du-dương, giúp vui cho quý khách.

Lãnh tiệc lễ đám, đề đãi khách-quí, phòng huê rộng rãi, tiện lợi nhiều bề.
Xin quý-khách chiếu-cổ, ắt sẽ đẹp lòng!

« THÁI-HỒ TỬU-LẦU »

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 30351, CHOLON

NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN

Rue Paul Blanchy prolongée Phunhuan - SAIGON - Tél.: 20.773

MỖI BUỔI SỚM MAI VÀ CHIỀU

có thầy chuyên nghiệp coi mạch cho toa chỉ thuốc giùm, trị đủ các chứng
bệnh đàn ông, đàn bà và trẻ em, chuyên môn bệnh phong tình, bạch
đái, tử cung và kinh kỳ trôi sụt của đàn bà.

Kể yếu bao giờ cũng phải đứng ở địa-vị phục-dịch cung ứng (như ở trong công-xưởng làm thợ, ở dưới tàu làm thủy-thủ, ra chiến-trường làm quân-linh; trong hãng xe lửa làm thợ thuyền cu-li).

Người đứng chỉ-huy tất là số ít (ví dụ trong một xưởng thợ có 100 người đến 1000 người làm công chỉ có một hai kẻ ở trên làm giám-đốc). Còn số người chịu phục-dịch tất là nhiều. Lúc người chỉ-huy gặp một hai người cung ứng không chịu nghe lời, thì còn có thể dọa nạt được, trừng phạt được. Phạt một hai đề-răn cả trăm, cả ngàn. Nhưng nếu gặp lúc cả trăm cả ngàn người không chịu vâng lời thì sự dọa nạt trừng phạt đều là vô dụng. Lúc đó không sao khỏi phải dùng cách vỗ về khuyên dỗ. Nếu vỗ về khuyên dỗ mà lại không xong thì rốt lại kẻ mạnh tất phải nhường bước chịu lòng, nghe theo sự yêu cầu của kẻ yếu.

Kẻ mạnh lui đi một bước, thì kẻ yếu tiến lên một bước. Đàng nọ càng lui thì đàng kia càng tới; đàng này càng tới thì đàng nọ càng lui. Bởi vậy cho nên kết-quả là yếu thắng mà mạnh bại.

Hiện nay Ấn-độ đối với Anh chuyên dùng lối này, sự tấn tới của họ không những một ngày ngàn dặm mà thôi đâu.

100 người bị hết 99 người

Trăm người như một, ai ai cũng hiểu, bệnh di-tinh nó làm cho con người khó chịu hẳn thân mỗi mọt, đầu nặng, lưng đau, xương nhức, ăn ngủ không được, hay hồi hộp và dài đêm, mọi việc đều chán nản, có khi biến ra nhiều chứng bệnh khác nữa, bệnh di-tinh rất nên nguy hiểm.

Vậy ai có bị bệnh di-tinh, mong tinh, muốn ngừa trước và chắc chắn khỏi hẳn. Nhờ tên thuốc BÔ-DI-TINH hiệu ĐỨC-TRỌNG là một thứ thuốc gia-truyền chuyên trị bệnh di-tinh, đau thân rất linh nghiệm bấy lâu nay, uống thường nó làm tinh sung thân bổ, ăn ngủ được nhiều, chứng di-tinh, mong tinh đau lưng đều hết tuyệt. (Thuốc này linh nghiệm cấp kỳ, uống nó đầu có mơ-mộng với đàn bà cũng không ra nữa). Mỗi ve 1p.00.

Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG

sở 280 đường Dellefosse
Xóm cũ CHOLON

(Trường học Xóm cũ đi tới 100 thước) Đề bán tại Ng-thị-Kinh góc Chợ mới Saigon. Đức - Thăng Dakao và khắp nơi.

Coi tiếp ở đây

Giấc Thôi miên

— « Không phải như người ta, tôi đánh dữ lắm chó. Mà nó có sữa tánh đầu. » Chắc anh cũng nghe nhiều cha mẹ đứa trẻ nói như vậy.

Tội nghiệp! Họ có dè dặt dùng sự hành phạt để sữa mấy đứa trẻ ngộ nghịch là chỉ làm cho chúng giận điên và có khi trở nên « bất trị ».

Vậy trước hết, muốn biết đứa trẻ cứng đầu đến đâu, ta thử cách này:

Kêu nó vào một chỗ yên tĩnh. Nói chuyện với nó một cách nhỏ nhẹ, rồi biểu nó dòm cái ghế ngồi cách đó ít thước và dần dần:

— « Em dòm kỹ cái ghế này. Em nghe lời qua mà lại ghé đó « ngồi »

Thường, sau ít phút ta thấy đứa nhỏ riu riu đi lại ghé như bị một sức gì rút nó. Như thế, ta có thể đoán rằng đứa nhỏ khôn ngoan, dễ dạy.

Nếu nó chỉ đứng trơ và không bị rút « lại » ghé ta đã chỉ, thì ta biết trí nó ít mở mang và rồi ta sẽ thấy nó tỏ ra nhiều dấu tẻ.

Khi ta đã biết cái « bực » khó dạy của nó thì ta được bước đầu để trị những nét xấu của nó bằng khoa Thôi-Miên.

Trong những tánh nét tẻ tự nhiên, sự đáng buồn nhất là chúng có tánh ăn-cấp, nếu ta không lo chữa sớm. Phải tập này, đứa nhỏ nghe hình như nó « cần » phải ăn-cấp. Nó ăn-cấp một cách tự nhiên và không hiểu tại làm sao. Ăn-cấp quen tay, hay là đánh chết cái nét không chữa. Những cách ép

buộc, răn phạt không bao giờ có hiệu quả; trái lại chỉ làm dục của Thôi-Miên là dễ thành công.

Trong giấc Thôi-Miên, đứa trẻ phải xiêu theo lời dẫn dụ để khêu gọi lương tâm nó một cách dễ dàng.

Trong giấc ngủ ấy, nếu ông là nhà Thôi-Miên, thì ông đem một cái bàn lại gần đứa trẻ để cất bực lên đó rồi nói với nó:

— « Em thấy cất bực trên bàn. Em muốn lấy. Nếu em muốn thì lấy bỏ vô túi đi. »

Nó vừa bỏ cất bực vô túi, ông lại tiếp:

— « Đó là chuyện em quen làm hả? Nhưng giờ em phải « để cất bực đó lại chỗ cũ « trên ghế. Từ nay về sau em « đừng ăn cắp món gì của người « khác. Phải biết sự ăn cắp « là sự tội lỗi xấu xa lắm. Nếu « có lấy lỡ món gì của ai thì « em phải mau mau đem trả nó « lại cho người ta »

Lập đi lập lại ít lần giấc ngủ này, thường đứa em bỏ hẳn tật xấu ấy.

Điều cần nhất là ông nên khêu gọi lương tâm đứa trẻ và chỉ cho nó thấy cái tánh hèn của nó.

Với thời gian và sự bền chí, ông còn có thể dùng Thôi-Miên mà giảm bớt tánh biếng nhác và nhiều tật xấu khác của trẻ em nữa...

LÊ-XUÂN

BOURJOIS

PARFUMEUR PARIS

Ngài muôn lấy

3 quyền sách?

HAY

1 tấm giấy số?

Ngài mua ngay mandat 7 p.37 bên Pháp. (Nếu số trúng 5 triệu, gọi trả tiền mặt cho 1 năm báo thì ngài được 500.000, trúng 3 triệu thì được lựa chọn lấy một triệu thì 300.000 v. v...). Trong thứ trong hai thứ kinh tặc này:

1' — Hoặc lấy 3 quyền sách (Tùy ngài lựa chọn trong 6 thứ này: Phan-đình-Phùng; Việt-nam Tây - thuộc - sử; Lê - văn - Duyệt; Quốc-văn cụ thể; Việc làng tông; Luật lao-động).

1' — Hoặc lấy 1 tấm giấy số 1 phần 10 của Loterie Nationale đã trễ hết rồi.

DU-THANH BAZAR SINGAPORE

138 rue Colonel Boudonnet
(ngang ga xe lửa Mỹ) Saigon
TÉLÉPHONE 24 358

Bổn hiệu có bán đủ các thứ chén đĩa Tây, Tàu, Annam kim thời, máy hát đủ thứ, đĩa hát, các hiệu Béka, Columbia v.v. Filtre lọc nước giản tiện, mỗi giờ có thể lọc 5 litres; giá 5 đồng. Cho mượn đồ sành sứ các kiểu dùng trong các đám tiệc Tây Nam.

LAIT
LE PATRE

OVOMALTINE
RIMOITTESSIER-SAIGON

Hiệu đồng hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRÚC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lành sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

Nên tin hay không?

Bỏ vợ liền trong bữa tiệc tân-hôn

SỰ kết hôn và ly-hôn của người xứ văn-minh mau lẹ đến như chuyện này là cùng tột.

Một anh chủ hàng cơm ở Bảo (Bulgarie) mê cô Eidoucha chỉ hôm trước hôm sau làm lễ thành hôn với cô liền.

Sau khi ở nhà thờ về, anh ta bày một bữa tiệc sang trọng để đãi bà con chúng bạn. Cô tân-nương cảm-động quá hay sao không biết làm rót bẻ cái liền đứng súp bằng gốm mắc tiền. Tân-lang nóng của phát dọa, hạt tai người vợ mới cưới của mình một cái.

Cô này cũng hạt tai lại chồng, đầu tay in trên gò má.

Lập tức anh chồng bỏ tiệc, chạy lên trên phòng, lấy tờ hôn-thờ xuống, lại ngay tòa án kể lể sự tình và xin ly-dị.

Quan tòa cho liền.

Vợ chồng này mới kết hôn vừa đúng 1 giờ rưỡi đồng hồ, là thời giờ ra xã tây đi nhà thờ và đang ăn tiệc, chớ chưa kịp lo việc nào khác.

Anh Đội Phước xứ Ba-lan làm reo

AI cũng tưởng trên đời duy có những người chuyên-cái nghề "rút ngắn" tánh mạng người ta — ví dụ như anh Đội Phước xứ mình chẳng hạn — thì không bao giờ lại đòi "thêm ra" cái gì cho mình mới phải.

Thế mà có.

Lại kinh thành Varsovie hôm rồi, giữa lúc sửa soạn xử tử tên tội Novacki, (vì nó đã giết chết

6 người) anh giám-sát đáng lý trông giấy vào cổ tên tội, lại tuyên bố thỉnh linh như vậy, làm cho quan toà và công chúng đều ngẩn ngơ:

— « Tôi định công và bảy giờ « tôi không chịu treo cổ bằng « tướng này. Tôi yêu cầu nhà « nước phải trả lương!! ằng cho « tôi, chớ tôi không / m cách « trả công từng cái đầu ữa »

Vậy rồi người ta phải dẫn tên tội trở vô khám. Nhà nước hứa xét lời anh yêu cầu, nhưng anh vẫn chưa chịu làm việc. Từ bữa đó tới giờ tên Novacki vẫn còn chờ đợi người ta xử tử nó mà chưa được.

Thật là khoa học cướp quyền tạo hóa

THẮNG nhỏ Hans Graef, 11 tuổi, người Đức, bị đui mắt 6 năm, mới rồi nhờ có hai nhà chuyên môn con mắt là giáo sư Stock và đốc-tơ Sauter, đã làm cho nó sáng ra như thường.

Nó đui vì 6 năm trước đau bệnh màng trắng (cornée) bị che kín.

Hai nhà chuyên môn hứa có dịp thì mổ dùm nó thử coi.

Mới đây như có anh Kruger bị thương nơi mắt lúc trước, bây giờ hai nhà chuyên môn mổ cho anh ta, liền thừa cơ-hội ấy lấy ra mấy miếng màng trắng đủ dùng để gắn vô mắt thắng nhỏ Graef.

Sau 2 tuần lễ, mắt nó hết đui. Thật là tài lạ!

AI MUỐN TRÚNG SỐ?

Trong tấm giấy số cần phải có nhiều con số 7 chừng nào càng chắc trúng chừng nấy, ít hơn hết thì 3 con số chót cũng phải có số 7 mới có hi vọng trúng lớn được. Theo Encyclopédie des Sciences Occultes đã chỉ vẽ, mà riêng ra trong 5 người trúng số như M. Cường ở Dalat trúng 5.000, M. Phan-văn-Ý ở Mytho trúng 10.000, M. Phan ở Saigon trúng 4.000, M. ở Le Havre (France) trúng 12.000, M. Trần-kỳ Diêm một nhà đại thương mại ở Sadec mới trúng 100.000 kỳ Loterie Nationale trong tháng Mai 1938 vừa qua. Những người này do nơi giáo-sư NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN coi tay ở số nhà 251 đường Lagrandière SAIGON chỉ biểu mua giấy số thấy có kết quả giống y như vậy. Những người đã trúng số kể trên đây có đính cùng các báo khen tào-nói tiên-tri của M. NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN.

AI có bàn tay giống như trên đây lại càng chắc trúng số hơn nữa. Riêng phần ai muốn học coi tay dạy thành nghề ăn 100p.00.

NOTA.— Xin trả lời chung vì có nhiều anh em gửi thư hỏi về khoa coi chữ, (Graphologie) có thể coi thời vận suốt đời người được hay không. Theo sự hiểu biết của tôi thì khoa coi chữ và chữ ký, ngoài ra coi tánh tình thì không thể nào coi thời vận được, có lẽ mấy ông ấy là thầy hay là đệ-tử của giáo-sư Scherman bên Pháp chăng nên họ mới dám nói thế; ngoài ra giáo-sư Scherman thì không ai coi được là bởi họ không có mắt tinh thần. Vậy tùy ý anh em liệu lấy. — NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN

Nhơn mạng như rơm rác

1 Trai bom giết chết 4400 ngu'oi

NẾU ai xem mấy cuốn sách nói về những khí-cụ chiến tranh kim thời chắc đều phải gớm ghiếc cho khoa-học đời văn-minh này tìm cách tàn sát hơn mạng con người ta càng ngày càng rẻ như con kiến.

Mấy thứ độc-trùng và bom độc khi có thể giết chết cả châu thành hay một địa-phương thì chưa ai được thấy, chớ thứ bom độc giết một lúc chết bốn năm ngàn con người thì đã thấy người ta đem ra dùng rồi. Mà với thứ này, những kiểu mặt-na cư độc (masque à gaz) người ta đã chế ra không dùng được gì hết. Vì cái độc-khí trong bom ấy cứ việc xoi qua mặt nạ mà giết người ta như thường.

Ấy là một tấn thảm-kịch, một sự hiên nhiên, đã diễn ra trong Hoa-Nhật chiến-sự mà không ai ngờ, không có mấy tờ báo trong thế-giới biết tin ấy mà đăng.

Hôm cuối tháng Juin mới rồi — theo tin của báo « Aux Ecoules » ở Paris — một tin điện báo ở Hôn-khẩu đánh về bộ Ngoại-giao Pháp rồi bộ Ngoại-giao đưa liền cho bộ Tổng-tham-mưu để các quan binh nghiên-cứu. Tin điện ấy nói trong những trận không-quân Nhật liệng bom bắn phá tỉnh thành Quảng-đông gần đây, Nhật đã liệng xuống một — phải, chỉ có 1 thôi — quả bom khí độc thần-dưỡng (oxyde de Carbone), rớt nhằm bên cạnh to-giới Sa-diện. Nó không nổ lớn tiếng bao nhiêu mà chỉ trong mấy phút đồng hồ, 3000 con người lẫn ra chết cứng.

Đội cấp cứu gồm 1400 người, đeo mặt nạ cự độc tức tốc chạy lại chỗ bom nổ để cứu chữa những dân bị nạn. Không dè cả 1400 người ấy cũng trúng độc mà chết ngổng cù-queo, kẻ trước người sau, kẻ mau người chậm, không có mống nào thoát khỏi.

Thế là 1 trái bom thần-dưỡng giết chết 4400 mạng người một lúc ghê chưa?

Bom ấy, gốc nó không phải của Nhật, mà chính là của Đức chế-tạo ra bán cho Nhật dùng để giết Tàu cũng như tháng Juin

Trái bom thần-dưỡng

trở về trước họ đã bán súng đạn cho Tàu để bắn Nhật vậy. Cũng như Nga kia, Đức chỉ đóng vai « ngư-ông thủ lợi trai cò » trong trận Hoa-Nhật này.

Nên ngừa bệnh Ban - Trái

Lúc này trời nóng nực, trẻ con thường mắc chứng BAN, trong 10 nhà có 8, 9 nhà có trẻ đau bệnh ấy, nếu muốn ngừa trước, hoặc trừ tuyệt gốc, chỉ có thứ thuốc

TIÊU BAN CHÍ THÁNH HOÀN HIỆU
1CH NGUỒN DƯƠNG
người lớn, con nít đều uống được, trăm bệnh không sai một. Dám bảo kiết.

Giá rẽ 1 hộp 1 hườn: 0p.13

Còn thứ NHI KHOA CHÂU PHÁCH TÁN, chuyên môn trị đủ các chứng bệnh con nít: Phong, Ban, Đẹn, ọc sữa, ỉa nước, nóng, ho, khóc đêm, đau bụng, làm kinh v.v.. nên mua để dành trong nhà mà nuôi con nít, thiệt thần hiệu.

Giá mỗi ve: 0p.20

Nhà thuốc 1CH-NGUỒN DƯƠNG
295 Phunhuân-Saigon

Sách mới

Ấy là tên cuốn sách đầu tiên của « Thật-lực Tông thư » mới xuất bản, sưu tập những bài biếu-luận về Phật-giáo ở giữa ông Bạch-liên chủ bút Niết bàn Tạp-chi và ông Quang-Tuyến.

Sách dày trên 100 trang, bìa đẹp, giá 0p.12. Khách xa muốn mua, xin viết thư cho M. Bùi thiên Lương, 274 Paul Blanchy prolongé Saigon.

Một vị phước tinh cho bệnh nhơn

Chúng tôi xin giới thiệu ông HUỖNH HƠN, thầy thuốc người Tàu, làm nghề thuốc trên 30 năm. Nhờ làm lâu mà được nhiều kinh nghiệm, cứu bệnh dễ dàng, nên được phép Chánh-phủ cho ông cấp bằng làm thuốc ở tỉnh Gia-dinh. Kể từ nay ông sẵn lòng cứu bệnh cho toa mà không ăn tiền. Vậy ai có bệnh, cứ đến ông sẽ hết lòng điều trị, bất luận giàu nghèo. Ông trị đủ các bệnh, nhưng chuyên môn nhất là máu huyết đàn bà, bệnh tử cung và bệnh đường kinh. Lại giỏi về bệnh ho lao, súc huyết và bệnh siêng, bệnh phong tình, bệnh nhảy mũi.

Nhớ đến số nhà 47 đường Eglise ở ngang ga Bà-chiến, có treo tấm bảng lớn đề chữ HUỖNH-HƠN thầy thuốc.

Thi tú-tài 1938

Kỳ thi tú-tài tháng Juillet 1938 trong 13 người có học riêng về khoa toán pháp với M. Trường-công Mũi (110, rue Lagrandière, 110) đậu 10 người (admissibles aux épreuves orales).

- 1.) Taboulet (con ông giám-đốc ty giáo huấn Nam kỳ)
- 2.) Reyhoubet (con ông đốc trường Cholon).
- 3.) Mlle Renée Brasey (con quan thanh-tra chánh-trị)
- 4.) Mlle. Micheline Lafrique (con quan tòa Lafrique)
- 5.) Fongeront (con bà đốc học trường Nữ-học-đường)
- 6.) Robert Rol'and
- 7.) Ng-quốc-Vinh
- 8.) Victor Bez
- 9.) Gueniffey
- 10.) Diendoné Cormaty

— Phải! Có đồng ý với tôi lắm! nhưng cô không biết nhà bác hay sao mà phải kiếm?

— Bác mới dọn về nhà mới chừng lối nửa tháng nay, nên tôi không biết nhà, nhưng không hề gì! Trở về nhà tôi, lật cuốn sổ địa-chỉ ra thì biết, không khó!

Gần tới nhà cô Kim-Huê dặn anh Mãng ở ngoài xe chờ, cô vội kiểm địa-chỉ của ông hội đồng Tiên rồi trở ra.

Bởi vậy tới nhà, xe hơi vừa ngừng, cô đã nhảy xuống chạy vô nhà rất lẹ. Tới thang lầu, cô vừa muốn bước lên thì nghe có tiếng người, cô nép mình núp một bên và dòm lên coi ai làm gì cho biết.

Mới thoáng qua, cô Kim-Huê đứng ngẩn, nhưng cô rón tom góp can đảm để đối phó với cái sự thấy của cô.

Trong phòng cô lúc ấy có bốn người. Trong số ấy ông Hội đồng Tiên là một. Nhờ họ chòm nhau mà coi một vật gì đó nên không ai để ý thấy có núp dưới thang lầu nghe lén. Cô Kim-Huê nhận rõ hai người Tây mặc đồ xi-vinh, còn một người nữa cũng là người Tây nhưng bận sắc phục như một ông quan lớn trong cơ linh tuấn thành. Cô muốn lên để làm bộ như người không biết chuyện gì, bỗng cô nghe rõ ông hội đồng Tiên nói bằng tiếng Pháp:

— Tôi biết con dao này của con Kim-Huê, tôi nhận không lầm, là vì tôi thấy nó hăng ngay dùng cắt móng tay hoặc cắt giấy. Còn cái dấu ngón tay này cũng là của nó nữa...

Nghe tới đó cô Kim-Huê điên hồn không còn tỉnh lên lâu để giả bộ gì được. Cô phát chạy. Cô lại nghe như trên mấy nấc thang có tiếng giày rượt theo, cô còn chạy mau hơn nữa.

Lúc cô Kim-Huê mới bước xuống xe vô nhà, anh Mãng trực nhớ lại cái cửa sắt sao lại mở bét vì lúc ra đi anh có khóa lại kỷ lưỡng. Anh hồ nghi. Chưa biết lãnh dữ thế nào, bỗng anh thấy cô Kim-Huê hơi hải chạy ra, anh đoán biết là chuyện không lành nên anh xé qua tay trái hóm sẵn vô-lăng. Bởi vậy cô Kim-Huê lên ngồi chưa kịp yên chỗ thì xe đã phát chạy mau lẹ như mũi tên bắn. Gặp nhiều khúc đường nguy-hiểm, nhưng may không xảy ra tai nạn gì ráo.

Anh Mãng cứ đường thẳng. Gặp khúc quẹo nào để anh cứ quẹo, chớ trong trí chưa nghĩ định đi đâu. Mấy người lính gác đường thôi tu hít inh ỏi, anh vẫn chạy như điên. Anh không dám ngoảnh nào khác hơn là con đường phía trước.

Ra khỏi Saigon, dòm lại phía sau anh Mãng không thấy vẻ gì lo sợ rằng có người rượt theo. Anh bứt máy và cho xe chạy chậm để hỏi cô Kim-Huê coi hồi nãy trong nhà cô đã xảy ra chuyện gì mà coi bộ cô sợ quá vậy.

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 44)

Cô Kim-Huê, tuy tâm trí chưa tỉnh, hai tay còn ôm ngực thở hổ hển, cô cũng rón thuật lại cho anh nghe không sót một điều. Rốt lại cô tỏ vẻ thất vọng rồi nói một cách thương hại.

— Họ sắp đặt như vậy tôi còn chỗ nào chối cãi nữa được, hỏi trời?

VI. — Đền ơn

CÁCH ăn mặc của anh Mãng bấy giờ không còn phải là một tên thất-nghiệp nữa. Ai cũng có thể nhận lầm anh là một bậc công-tử vì cái xe của anh đang cầm lái, kiểu đẹp tân-thời, là hiệu xe ít thấy ai xài, vì nó mắc giá. Lại nữa người ngồi gần bên anh là một gái tuyệt sắc.

Tuy vậy tri anh không hề nghĩ đến cái thay hình đổi dạng của anh mà anh lại tưởng như tai nạn không phải riêng gì một mình cô Kim-Huê mà thôi, chính thân anh cũng ở trong vòng hoạn nạn quan-hệ ấy. Bởi vậy ngồi cầm tay bánh mà tri anh vẫn linh kế tìm đường giải thoát.

Qua khỏi chợ Laitheun chừng vài trăm thước, anh tấp máy và cho xe ngừng dựa bên lề đường. Cô Kim Huê lấy làm lạ nhưng cô vẫn làm thỉnh để coi anh làm sao cho biết.

Mãng bước xuống xe, cô Kim-Huê cũng bước theo. Anh đốt thuốc hút rồi nói:

— Mình đi lần quần một hồi làm sao cũng bị bắt. Số xe của

minh họ đã biết rồi, thế nào mình lại thoát khỏi!

Không cần phải nghĩ ngợi lâu, cô Kim-Huê nhận:

— Phải! anh nói có lý. Bấy giờ mình phải bỏ nó hay sao?

— Phải bỏ nó mới được. Rồi lấy cái khác.

Nghe Mãng nói, cô ngoảnh quất, thấy phía sau chỗ xe có đậu, cách chừng một trăm ngoài thước có một cái xe hơi sơn màu đỏ, tay cô chỉ trỏ rồi hỏi anh:

— Phải anh muốn lấy cái xe đó không?

Mãng gạt đầu rồi nhắm ngay chiếc xe đỏ ấy mà đi tới. Cô Kim-Huê cũng ôm áo choàng đi theo.

Chiếc xe ấy hiệu Rít-le, còn mới tinh hảo, Mãng đứng gần dóm vô phía trong thấy chia khóa công-tắc có gắn sẵn trong xe. Anh lại cố ý coi chừng coi chủ xe ở đâu. Chung quanh lối đó, trừ ra cái nhà lá núp phía sau lùm cây rậm thì không còn thấy tâm dạng gì đáng sợ. Cả hai lên ngồi. Chiếc xe đỏ mở máy chạy thoan thoát trên đường thiên-lý.

Lên tới Thudaumot, Mãng ta không ghé, lại tề qua đường mới rồi thẳng tuốt trên con đường đi Biênhoa.

Chạy được chừng mười cây số, nước chưa trong bình xe khô queo, hơi nóng bùng lên hừng hực, Mãng phải ngừng xe lại để đi kiếm nước. Anh thấy cô Kim-Huê đã dựa đầu vào vai anh mà ngủ từ hồi nào không hay. Bấy giờ anh mới dám nhìn

rỏ gương mặt của cô, nếu cái mặt không men méc, cặp mắt không sâu, mí mắt không có vòng đen vì sự rầu buồn thái quá, thì rõ cô là một người tuyệt sắc. Cô ngủ thật ngon mà hơi thở nghe một nhọc lắm, anh không muốn bước xuống xe sợ phá giấc ngủ của cô; rồi anh lại nghĩ, không lẽ ngồi đây mà chờ sự nguy. Bởi vậy, nhẹ tay, anh nưng đầu cô rồi để dựa vào nệm. Cô Kim-Huê mở mắt ra ngó anh. Anh lật đặt nói:

— Cô cứ ngủ đi, để tôi đi kiếm nước đổ vô xe. Tuy nhắm lúc đầu mùa mưa, nhưng chỗ anh Mãng đậu xe không có ruộng hoặc vũng, chỉ có gò nong, mã đá, cây cối không mà thôi. Anh phải đi lần lần theo đường, kiếm nhà người ta để xin nước. Đi được một đôi, anh nghe tiếng giày chạy theo sau lưng. Anh dòm lại thấy cô Kim-Huê. Cô chạy tới ôm tay anh chặt cứng và nói:

— Cho tôi đi với anh! Anh bỏ tôi ngồi một mình trên xe...

Mãng động lòng lắm, muốn chịu lòng cô, nhưng lại sợ đi xa rồi bộ tịch chậm chạp của cô làm cho mất ngày giờ, anh nói:

— Cô đi chậm lắm làm mất ngày giờ, để tôi chạy kiếm cho mau, cô trở lại đi!

Lời nói hữu lý, Kim-Huê buộc lòng không cự lại, liền trở gót lại xe, nhưng được vài bước lại ngoai đầu dòm chừng anh. Thấy vậy, Mãng thốn thức và ăn năn lắm.

Dần mỗi khổ lòng, anh bưng bả đi càng thêm mau lẹ, may sao anh gặp được một cái nhà tranh ở lối đó, anh vô xin nước. Anh cố đi cho mau, về cho lẹ, nhưng chủ nhà là một người ham nói chuyện, anh vừa bước ra chỉ lại bươi chuyện nói làm cho anh phải dừng bước. Chị nói:

— Từ nãy giờ hai người vô đây xin nước rồi. Người trước là một người lính, họ nói theo bắt bọn ăn trộm xe hơi, thiệt đời này bọn ăn cướp làm thái quá!

— Họ có nói xe đó hiệu gì hôn? Mãng hỏi.

— Không! Mà đầu họ có nói chắc tôi cũng không nhớ.

Mãng đem nước ra đổ vô bình rồi lên xe chạy, anh muốn nói lại cho cô Kim-Huê nghe câu chuyện của người cho nước, nhưng anh nghĩ nếu cho cô nghe thì càng làm cho cô khổ lòng thêm chớ có ích, gì, thà anh giữ một mình anh biết rồi để ý dè-dặt thì hay hơn.

(Còn tiếp)

BIỆN - SỰ PHÒNG HUYNH-VAN-NGHE

cựu thông ngôn tòa

100, rue Lagrandière -:- SAIGON

Lãnh đặt để đủ các đơn thưa kiện đến Tòa-án và yêu cầu với quan trên.

Công việc làm rất thông thạo, rành rẽ và mau lẹ.

Không lãnh những việc không đáng tốt.

Coi chừng kéo lăm

GOM-FIX ra đời trót ba năm đặt đồng-bào lục-châu hoan nghinh đặc-biệt vì GOM-FIX tốt nhứt. Bà con hãy coi chừng kéo mua lăm hàng xấu có trộn hồ. Mua GOM-FIX khỏi sợ lăm vì có cầu chứng tại tòa.

GOM-FIX mới sửa đổi cách chế tạo hoàn toàn bằng cách hóa học chỉ vẽ, không ai bắt chước được. Đem hồ dùng rồi có nhãn GOM-FIX lại các đại-lý hoặc gian hàng trừ GOM-FIX đổi lấy sáu xu (hũ lớn) bốn xu (hũ nhỏ).

Các đại-lý mua nhiều bán không hết trong 30 ngày cho đổi gom mới.

Nên để ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp dễ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chớ đáng tin cậy.

BA-QUAN
58 rue Vannier
Chuyên môn mài và bán hạt xoàn mới Đức-Quốc.

Ngang hông kho bạc. Chợ-củ Saigon

MỠI PHÁT MINH DÒI HÌNH NGU'ỒI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bịnh phong đơn cùi.

HỦI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bịnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy dòi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bịnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bịnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mõi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không được. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ả tình, da xanh vàng méc, đầu hay chân vàng, ngồi làm việc thận hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

DÒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bồ, không phá không hành, không đi tinh, không nhọt, không nhức mõi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỲNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

DANNAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer - SAIGON
M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Đĩa
Beka

Đĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rồ rồ như thứ khác

Đĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba hăng bố

Tròng đỏ	Phước-Cương Cô ba Xuân Van-thành-Ban (Hát bộ) Hát điệu Bắc
Tròng xanh	Trần-Đất Phước-Cương Hát điệu Bắc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh-Kỷ (Cô Phụng - Há)
Tròng tím	Trần-Đất Múa bông Kính Phật Nói Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước-Cương Phụng-Hảo Tài Tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bắc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA ĐĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

Docteur **TA-TRUNG-QUÂN**

Tốt nghiệp Trường Đại-học các chứng
bệnh đau răng, đau miệng tại Paris

NGUYỄN LƯƠNG-Y PHỤ-TÁ Ở HÔTEL DIEU

MỞ PHÒNG KHÁM BỆNH

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH ĐAU RĂNG, ĐAU MIỆNG

104, ĐẠI LỘ CHARNER (Tầng nhì)

SAIGON

Institution **HO-VAN** Rachgia

(cycle primaire complémentaire)

Directeur **HỒ-VĂN-THỌ**

TRƯỜNG TƯ « HỒ VĂN » RACHGIA

Day từ lớp đồng ấu đến lớp nhứt thì sơ-học

Trường HO-VĂN là trường tư thục lớn nhất ở Rachgia. Phụ huynh học sinh rất tin cậy, nên trong 4 năm, trường càng ngày càng phát đạt và mở mang luôn. Hằng năm được kết quả tốt đẹp trong kỳ thi. Giáo-viên toàn là người có dạy lâu năm nơi các trường công và tư, kinh nghiệm nhiều và đủ tư cách giáo hóa trẻ em.

HỌC PHÍ NHẸ

KỶ LUẬT NGHIÊM

Từ trường ngày 1er AOUT 1938

NÊN CHƯ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lưng, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, ăn ngủ thất hư ông, bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh Bồ Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi nó thơm ngon.

Ái mắc phải bệnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc Hóa-Đàm Chi-Khái-Tán hiệu HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

* Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc **HỒI-XUÂN-CÁC** 12 Bd Bonhoure CHOLON

Cách trị bệnh HO, lâu mau nặng nhẹ thế nào cũng tuyệt

bởi tại phổi yếu, nóng, ho phong, ho cảm, ho ban đều uống đặng. Nên uống :

BỒ PHẾ CHỈ KHÁI TÁN

MỖI GÓI : 0\$10

Trẻ em nhỏ ho :

NHI KHOA CHỈ KHÁI TÁN

MỖI GÓI : 0\$10

Đàn ông ho, tỳ phế khí suy, phổi yếu mà ho, hoặc đàm nhiều ít mà ho, hãy uống :

NAM KHOA BỒ KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Đàn bà bởi sâu hậu mà ho, ho đàm xanh hay vàng, hãy uống :

PHỤ KHOA BỒ HUYẾT CHỈ KHÁI HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho rang tức ngực, ho không đàm, hãy uống :

LỤC LONG THANH PHẾ HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho ra máu như : thổ huyết, lạc huyết, ho máu vướng theo đàm, hãy uống :

ĐÔNG GIAO BÁC BỬU HOÀN

MỖI HỘP 3 HOÀN : 1\$00

của nhà thuốc danh tiếng **YO-VAN-VAN THUDAUMOI**

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mỗi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột và v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên môn đã cứu được cả muôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, khúch khắc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây Nam không hết, mau viết thư kèm mandat 3p.80 số phi cho M. TRINH VĂN-TỬ Ancien Instituteur à Hiép-duc MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh.

Tối sẵn lòng cứu tất cả bệnh nhân không ăn tiền (Bất luận giàu hay nghèo)

Tôi là HUYNH-HON, thầy thuốc người Tàu, làm nghề thuốc trên 30 năm, nhờ làm lâu mà tôi được nhiều kinh-nghiệm, cứu bệnh dễ dàng, nên được phép Chánh-phủ cho tôi cấp bằng làm thuốc ở tỉnh Gia-định. Kể từ nay tôi sẵn lòng cứu bệnh cho toa không ăn tiền. Vậy ai có bệnh cứ đến tôi, tôi sẽ hết lòng trị, bất luận giàu nghèo. Tôi trị đủ bệnh: tôi chuyên môn về máu huyết của đàn bà, bệnh tử cung và bệnh đường kinh. Tôi giỏi về bệnh ho lao, sức huyết và bệnh siêng, bệnh phong ginh và bị nhảy mũi.

Nhớ đến số nhà 19 đường Eglise ở ngang ga Bà-chiếu, có tấm bảng lớn để chữ HUYNH HON thầy thuốc.

Quan trường

Bồn-báo mới hay tin ông Phan-văn-Thù, linh-đệ của bạn chúng tôi là ông Phan-văn-Thiết chủ-nhơn Phòng-Văn-Biện-Sự 43 rue Aviateur Garros, nguyên thừa biện dinh Khâm-sứ Cao-miên mới đặc lệnh để ngoại ngạch và tòng sự nơi sở Địa-phương Saigon Cholon.

Bồn-báo xin có lời mừng cho ông thừa-biên Phan-văn-Thù và chúc cho ông được nhiều may mắn trên hoạn-lộ.

MAI

Tin mừng

Chiều thứ bảy 9-7-1938 ông bạn Nguyễn-phát-Tân giúp việc ở Hãng vận-tải Lâm-văn-Hầu có thiết một bữa tiệc lớn để mừng cháu Ngọc-Thanh vừa đúng một tuổi và để khánh thành tiệm buôn mới mở ở đường Paul Blanchy.

Bữa tiệc hôm ấy rất vui. Tôi nhận thấy có mặt ông Taillade, giám-đốc trường Pétrus Ký, ông Lâm-văn-Hầu, nhà vận-tải, ông Ngô-quang-Minh, chef comptable hãng Agence financière d'Indochine, ông Nguyễn-kỳ-Xương, importateur, ông Thành-Lâm, hội-viên hãng Michelin, ông Chi, quan Một, Subsistance militaire, ông Huỳnh-thiên-Tích, Hội-trưởng hội Đồng-Thành-Tự, ông Phạm-đình-Vinh, cố-vấn Phật học hội, quý ông Dương-quang-Tấn, Nguyễn-văn Lâm, Nguyễn-văn-Nam, các vị thương gia, kỹ-nghệ có tiếng tăm ở Saigon và các viên-chức trong các hãng buôn khác, tất cả hơn 60 người, ai cũng cầu chúc cho cháu Ngọc-Thanh mau khôn lớn, học hành thông-minh và sự buôn bán của bạn Nguyễn-Phát-Tân ngày càng phát đạt thịnh-vượng.

ĐÔNG-CHI

Thái Bình Hoàn

(Trị ho lâu)

Đam lạnh

tiệt-tự trong

Phổi sanh

trùng-dộc, ăn

phá chất Phổi

đi. Bệnh như ho nhiều, như là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mất. Phổi lụn vận bị vi-trùng ăn lỗ ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, hầu thào đã dưới, biếng ăn biếng ngủ.

Thuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đông làm mất trái tim bộ Phổi, trừ đàm, chữa lành các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp ... 1 p.50

Sở bảo chế ĐẠI-ĐÔNG

96, rue Pellerin - SAIGON.

Phòng khám bệnh Đường + đường và Nhà bảo sanh +

Docteur HỒ-VĂN-NHƯT

Nguyên lương-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại đường đường

BAUDELOQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẢN

Tị các chứng bệnh : huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau trước, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rọi kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà : DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 C et 9 D

Giấy phép nói n° 20.316

Sớm mai : từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều : từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi

DUỠNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÚ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION N° 123. Giấy phép nói n° 20.424.

Đường đường ở giữa ba màu vườn, đẹp đẽ, thanh-tĩnh, và có không khí tốt. Phòng bệnh nằm ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và hoàn hảo. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cẩn mẫn và hợp vệ-sanh.

NGÓN TAY ÁP ÚT của ông có chiếc cà-rá chưa ?

Tuần lễ bán cà-rá kiểu chevalière nhận hết xoàn mới cỡ 5 ly rưỡi 6 — 7 ly tùy theo kiểu

S. 702

S. 703

S. 704

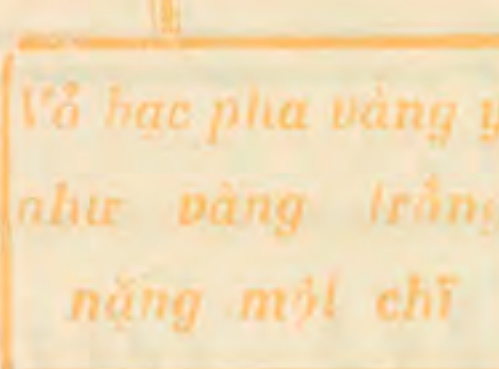
S. 705

S. 706

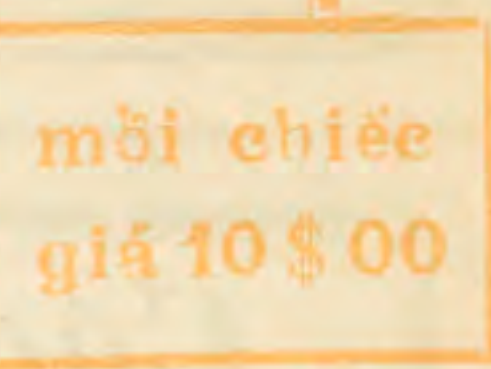
S. 707

Và học pha vàng y như vàng trắng nặng một chỉ

S. 708

mỗi chiếc giá 10 \$ 00

Những kiểu trên đây kểu 1938 cổ cầu chứng

QUẬN - CHÚA

21, Amiral Courbet, 21 — SAIGON

Gởi lãnh hóa giao ngay nhờ đo ai ngón tay

Trừ ba môi hại người

BỆNH PHONG TÌNH : Đã thuốc chuyên môn nhiều năm kinh nghiệm, dầu cho bệnh nặng thâm căn cố đế không còn hi-vọng chữa khỏi, cũng trị lành tận nọc quả quyết không khi nào phục phát, làm cho nổi danh chấn động là Huệ liêu linh đơn số 1, cho đến người ngoại-quốc cũng phải sợng sờng ngạc nhiên, không dè Annam ta có thuốc công hiệu phi thường đến thế. Bệnh mới mắc trị cho thiệt sớm thì trong một hai tuần là tuyệt nọc.

BỎ GHIỀM Á-PHIỆM : Đông-pháp giới yên hoàn số 19. Một bác sĩ Lang-sa đã thí nghiệm công nhận là phương thuốc phối hiệp rất hoàn toàn đúng phép, ngài cả quyết rằng dầu cho ghiền nặng lâu năm thể nào cũng đều bỏ được dễ dàng không lo sanh bệnh khác.

BỆNH TRẦU, BÒ, HEO : Cứu sống vô số súc vật nhờ. LỤC SÚC HỒI SANH HOÀN số 13 là thuốc mà cha Ignatio Bùi-công-Thích ở Chi-hòa thường mua giúp đỡ cho nông gia và có viết thư chứng nhận là môn linh dược ở Lục-tỉnh cũng hoàn nghìn nhiệt liệt.

NHÀ THUỐC ĐÌNH-THÀNH-SONG

112, rue d'Espagne - SAIGON

Bồn đường dăm dăm cả danh giá ra mà bão kiết bài quảng cáo này là đúng sự thật, không thừa thừa chuốt ngọt. Có bán các chỗ sau này : PHOMPENH : Trương long Bảo dít Xiêu-Bao 47 rue Oh Nha Oum (đường lò heo). Kim-Seng 120 rue Armand Rousseau. MY-THO : Tổ-Tám 43 route Gocong. TAVAN : Nguyễn-hà i-Dur. CAI-MON : Nguyễn-văn Ba TRAVINH : Lưu-tấn-Hòa và Tô-Vinh-Tường. CHƠ-LACH : Nguyễn-văn Ba. VINHLONG Nguyễn thành-Liêu. MOAY : Đoàn-thọ Như. TIEUCAN : Phan-tân-Triệu. BENTRE : Tân Thanh. SOC-TRANG : Hồng-Điền. CHO-LON : Lai-văn-Thường. BAC LIÊU : Nguyễn-tấn-Biện. HUE : Phò ninh gare, Hiền sĩ Nguyễn-hữu-Song.

DOCTEUR NGUYỄN-VĂN-TIỀN

CÓ CAP BẰNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère

Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bồ-ró, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) — SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lát, ghẻ, lở, loét, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mủ cóc v.v... BỆNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lương, hạch, rét, kiết v.v. BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỨ LẬU, ống đái teo, bọng đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đón v.v...

Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng rộng rãi, mát mẻ, thanh tịnh, vệ-sanh, phòng tắm, phòng tiêu riêng, để cho bệnh nhân ở xa muốn ở tại nhà quan thầy cho dễ bề săn sóc.